AUGUST SOMMERSTAD

SKEPTIKEREN

En Spinozoisk-Pluralistisk Pessimisme -

En moralfilosofi, i form av aforismer og prosastykker, basert på erfaringer fra samtiden -

En anskuet, illusjonsløs moral -

Verdikritisisme -

1,2

AUGUST SOMMERSTAD

SKEPTIKEREN

Fra en, ikke fakta-skeptiker, men
en verdi-skeptiker -

Et avgjørende oppgjør med Europa
og Vesten -

Et forsøk på Bertolt Brechts havarerte prosjekt:
"Et læredikt om Menneskets natur" -

"Verk under arbeid" -

1,3

Et forsøk på en "Immoralisering" av det positive tenkesett -

Et forsøk på å bevise Sannheten i det som er vår oppfattelse av tingen og tingen selv", og forklare Mennesket, Samfunnet og Historien som en Kantiansk Nødvendig kjensgjerning -

Et forsøk på å bevise systemets konsistens innenfor systemet selv, og et forsøk på å bevise at en litterær eller filosofisk teksts mange huller og selvmotsigelser, ikke nødvendigvis fører til at teksten kun har den mening som leseren selv investerer i den -

Et forsøk på å bevise den Sokratiske verdikrisens kamp mellom gammelt og nytt, gjennom en skeptisk livsanskuelse, istedetfor en moralistisk livsanskuelse (uansett om du tilhører liberale eller konservative krefter) -

Et forsøk på å bevisstgjøre mennesker om kreftene i vår Tid, og bevisstgjøre dem om Menneskets Natur -

1

Den Filosofiske Livs-frise:
Erfaringer, egenskaper, behov, muligheter, sammenhenger, livsstadier, roller, metoder, handlinger, relasjoner, typer - Kontinuitet; og moralske handlingers mange selvmotsigelser og paradokser som tilfeldig overlapper hverandre: dette er Tilværelsens egentlige prinsipper - Dualismen (Lys og Mørke, Godt og Ondt, Normalt og Unormalt, Varmt og Kaldt, Søtt og Surt), er metoden for disse betingelsene og uttrykke seg på, gjøre seg gjeldende, virkeliggjøre seg: - Mennesket Realiserer seg selv i Godt og Ondt.

2

Erfaring, behov, hvordan man forholder seg til dem for så å danne seg et uttrykk.

3

Det som egentlig skiller Gud fra Djevelen er at Djevelen ikke klarer å unne seg overgrepet med God Samvittighet - fordi Djevelen mangler "Det Rasjonaliserende Begrepet", han tilhører ikke en "Naturlig" formet gruppe, han er avmektig overfor Normaliteten, nettopp det hans "Storhet" kompenserer for å ikke være; moralbegrepene bedriver Sosial kontroll og hindrer Djevelen i å begynne å tenke selv og ta følgene av det.

4

Å kontrollere andre gjennom Godt Og Ondt for å slippe å bli kontrollert selv - det er det egentlige spørsmålet!

5

Hverken behovet eller uttrykket er Sannheten, men renselsen og utvidelsen av begge to, det er Sannheten.

6

Et av Livets mange paradokser er at det er kun de sterke som kan dra andre ned på eget nivå, men de burde kansje ikke ha noe behov for det? (Den sterke er svak som person, i behovene, men sterk som uttrykk, i handlingene); - dette kan Hitler og Djevelen også være, men deres type mangler naturlig aggresjon som virker styrkende, fordi de er en reaksjon på noe, og dermed mangler God samvittighet rundt overgrepet - følelsen av å være Ond, blomstrer, der den Onde ikke ser på seg selv som overlegen - først! Hitlers "Overlegenhet" er desperasjon; den Godes "Overlegenhet" er selvforherligelse; Hitler og Djevelen ønsker å være overlegen. Den Gode reagerer som om han er det, og derfor er han også overlegen. - Den Gode er overlegen i oppførselen, men underlegen mentaliteten, i tenkemåten, i verdiene.

7

- Jesus elsker at jeg har verdi i meg selv!

8

"Psykisk syk" er "Medisinsk Dualisme", fordi motsetningene ikke er i kamp, slik som i den Moralske Dualismen; du reagerer som en som er syk overfor begrepet "Psykisk syk" - den "Gale" kan fremdeles tenke selv (en dag har de kansje et ligende begrep som "Psykisk syk" overfor "Den Gudløse" - da har ikke han noen egne tanker i ordet!); "Galskap" kan defineres på mange måter, den syke er bare en ting. Min vei til innsikt var kansje Patologisk fordi den fant sted som en forløsning uten sikring.

9

I de situasjoner hvor moral kun er forstokket, forgubbet og gammeldags, og ikke gode karakteregenskaper (slik som presten i konsentrasjonsleiren) hender det at alminnelige mennesker på bygda vurderer mennesker og årsak gjennom Status (Du er taper) og Overflate (Hvem som vinner et slag) og feil utgangspunkt (Du er fattig og dermed sjalu på oss) - og ikke gjennom Konklusjon (Du er offer for omstendighetene) og bakenforliggende tegn (Hvem som styrer kampen) og riktig utgangspunkt (Du er flink tross alt så dermed er det vi som er sjalu på deg).

10

Vi har gått fra "De romantiske muligheters samfunn", der Geniet er tvetydig, og forholdet mellom fenomenene ikke var bestemt en gang for alle, til et "Rolle-priviligert kunnskaps samfunn", der "Geniet er "Radikalisert", og forholdet mellom fenomenene er overtatt av spesialiserte fakta; - Mennesket er ikke lenger Gode og Onde som muligheter, men vi er Gode og Onde som fakta; - De har avskaffet "Den Uformelle Intelligensens Smeltedigel", som tvinger seg frem fra samfunnets bunn, og hvor de ulike typene ikke har utfordret hverandre ennå, (på andre måter enn primitive moralbegreper slik som "Synd"), og de ikke vet hva som bor i hverandre - og derfor ikke kjenner Godt og Ondt fullstendig; - godt og ondt er ikke lenger mobilitet, men stabilitet - er man egentlig "Ond" der man ikke lenger kan velge mellom Godt og Ondt (annet enn gjennom utdannelse og sosial status)? Er ikke Godt og Ondt da - ikke verdier eller handlinger, men - Zoologi?! Lever vi nå i begynnelsen på den "Moralske Zoologis tidsalder", der du ikke lenger kan motbevise at du er Ond gjennom å være et potensiale, men alt du kan gjøre er å tilpasse deg? Fordi du er ikke Ond ut av handlingene dine, men fordi de "Romantiske muligheters smeltedigel med dens Uformelle intelligens", er avskaffet - du kan ikke bli noe annet, du er deres motsetning, punktum.

11

Om Samfunnets spissborgere definerer seg som Anti-Rasister, så blir vi, som ikke lenger kan bruke våre følelser som genier, men istedetfor er blitt "Radikaliserte" - rasister; dette fordi avskaffelsen av "De Romantiske muligheters smeltedigel og dens Uformelle Intelligens" har fratatt oss et spillerom - og følelsene våre, som da er aggressive over å ikke finne forløsning noe sted, blir hatefull, og blir - Rasist!.

12

Det som kjennetegner Djevelens og Ondskapens natur, det er at de hevder seg med dårlig samvittighet - fordi de mangler det "Rasjonaliserende begrepet", de tilhører ikke en "Naturlig" formet gruppe, de er avmektige overfor Normaliteten - nettopp det deres "Storhet" kompenserer for å ikke være, de er en reaksjon og ikke et utgangspunkt, de er ikke, de ønsker å bli, de blir handlingsdyktige gjennom påførte følelser - de er ikke forut for og uavhengig av Gud, det Gode og Dualismen: - deres "Menneskelige verdighet" er et middel for noen andre.

13

Den Onde fremstår som en som ønsker å stjele og ødelegge, ta livsgnisten fra andre, men det den Onde egentlig ønsker er - respekt: men den Gode kan hverken respektere den Onde, som Ond eller som God, som Rettferdig eller som Urettferdig - fordi det truer samfunnsstrukturen, det er ikke bruk for den Onde, uansett hva han er.

14

David Hume tok feil: den moralske billigelse av handlinger og egenskaper er ikke diktert av nytten, men av Sosial Status og dens ubevisste funksjoner; - de velstående mennesker utenfor en Kirke jager bort en Ungpøbel som nærmer seg dem for å spørre hva som skjer: her har ikke du noe å gjøre! Den moralske billigelse av handlinger og egenskaper er - utnyttelse! Man snakker ikke om de ubevisste strukturene, man reagerer dem! Nytte og Utnyttelse er to vidt forskjellige ting! Man har ikke nytte av "Å tilpasse seg til samfunnet" (som forresten ikke er en Dyd med innvandrere - altså er Innvandringsbegrepet og rasisme-begrepet med på å diskriminere og forskjellsbehandle!), men man utnytter de som må "Tilpasse seg til Samfunnet"! Så langt har jeg, Skeptikeren, lest David Hume.

15

Materialisme og Pragmatisme.
Ludwig Buchner skriver i den Tyske Materialismes klassiske ver "Kraft und Stoff" at "Mennesket er et selskapelig vesen, og dets samliv med andre pålegger det plikter. Etterhvert utvikler disse seg til bestemte moralske grunnsetninger. Moralen grunner seg derfor på gjensidighet". Så langt Ludwig Buchner. Min påstand er at moralbegrepene er en gruppes metode for å dominere andre på: - moral er der en allerede har underkastet seg. Gjensidigheten, det er om begge måtte adlyde hverandres befalinger, men ettersom det er umulig, er også moral umulig. De forveksler befalinger med gjensidighet. "Gjensidigheten" de forventer som bekrefter dem er å tusle stille bort uten å mukke, med munnen lukket. "Gjensidighet" er en "Venneautoritets" vennskapelige oppfordring til å "Oppføre seg". Siden de ikke utøver millitær kadaverdisiplin, men gir deg et klapp på skulderen, (og når ikke det virker, hva gjør de da? Lar deg erkjenne det de vil de skal erkjenne, selv, uten hjelp, slik at du tror du har gjort det selv og er fri!?), så er det "Gjensidighet". Sann moralsk gjensidighet er der begges natur og behov, oppfylles. Dette kan ikke den jevne spissborgers "Moralske gjensidighet" tilby, ettersom de fortrenger, hykler, dømmer, manipulerer, mistenker, ønsker, misunner; Samfunnets "Ide-historie" er disse følelsenes Pragmatiske "Arbeid": - de er sanne fordi de virker. De er sanne, fordi de arbeider. Men, og dette er hele poenget, også jevne mennesker kan virke og arbeide på et høyere plan. Den Buchnerske Gjensidighet og den Engelsk-Amerikanske Pragmatisme må nødvendigvis være - evolusjonær. Der hvor den moralske gjensidighet virker og arbeider må tidligere motsetninger, som andre følelser, ønsker og behov,

også inkluderes og tas opp i "Gjensidigheten". Ikke for å styrke gjensidigheten som sosialt kontrollapparat,

16

Det som kjennetegner den Gode er at han bare (med mulige nyanser!) føler seg moralsk overlegen der han ikke utfordres til å tenke - som om overlegenhet var å reagere! Den jevne borgers moral er ikke basert på det å tenke, men på å oppfylle sin funksjon - med dette som grunnlag dømmer han vegetarianerne, millitærnekterne og miljøvernerne til Helvete; hans funksjon er alt han har, og den rommer ikke mye (annet enn å velge mellom to ulike fiskestenger - og et slikt valg skal man ikke kimse av!), men han stopper gjerne rettferdige revolusjoner med den; den som oppfinner en erstatning for Spissborgerens samfunnsmessige funksjon, han har skjenket Menneskebarna frihet. Free at last! Thank God Almighty, free at last!

17

Det Kristus egentlig avviste i Korsfestelsen var Samfunnsapparatet, det å oppfylle sin samfunnsmessige funksjon blindt, ettersom Romerne og de Jødiske Skriftlærde ikke gjorde noe annet overfor Kristus enn å oppfylle sine samfunnsmessige roller. Dette er den "Negativt Apparatistiske" tolkningen av Kristus offer til Menneskeheten. Tenk!

18

Det egentlige skillet går ikke mellom Dualistiske motsetninger, men mellom det vi er når begge er både Gode og Onde, ikke som verdi, men som middel - til å handle, skape, til å fullføre - oppfylle sin egentlige natur, bortenfor det andre opplever deg som.

19

Vi forholder oss som Gode og Onde, men vi handler som Rovdyr og Byttedyr, ut av Typer som begge er både sterke og svake, men hvor man vurderes ut av det du er - som balanse - (Utgangspunkt og reaksjon). - Kulturen brukes for å dekke over dette paradokset. Dette kaller jeg "Kulturens paradoks".
Paradoks".

20

Ikke det som virker, men det som tenker og lytter - og vil lære, det er den egentlige moral.

21

Intelligensen i den Postmoderne Kultur er ikke type-basert, slik som asketen, helten, geniet, teologen, filosofen - den er utviklingsbasert; intelligens er fakta - ikke innsats; hvem kan nå skille seg ut og garantere for den Individuelle Sjels frihet om det er faktaet som utdeler den? For faktaet kan være både rettferdig og urettferdig, men det mangler helt moral: for alle faktaers natur er å betvinge og påtvinge. Våre faktaer er våre begrensninger, fordi alle faktaer vil, som begrepene som de er beslektet med, være enten Hersker eller Slave. Kansje, bare kansje, er den egentlige motsetning faktaet og verdighet - fordi faktaet tvinger og verdigheten gis, den deler, den er gjensidig bekreftende.

22

Virkeliggjøringens Lov: - (Ment å skulle erstatte Gottfried Wilhelm Leibniz Metafysiske Idealismes "Kontinuitetens Lov") :

Den Ytre verden som aktivt handlende utgangspunkt, rommer selv mørkets behov som lys, og tildeler den Indre verden som passiv mottagende reaksjon, lysets behov som mørke, i en gjensidig dualistisk selvbekreftelse, uten reell beviselig dialektikk utover gjensidigheten, som erfarer det samme som bevis for en selv.

23

Alt vi egentlig kan gjøre er å erkjenne hverandre.

24

Den ene siden kan ikke erkjenne, seg selv eller verdier, annet enn selvbekreftende - styrken hindrer det, men har språklig og følelsesmessig overtak - den andre siden kan erkjenne, andre ting enn bare selvbekreftende - avmakten åpner for det, men de mangler språklig og følelsesmessig legitimitet.

25

Om den Norske, kløvde tenkemåte:
Godt er Godt som Handling (Kjærlighet), men Ondt som Erfaring (Fordommer) - Ondt er Ondt som Handling (Vold), men Godt som Erfaring (Undertrykkelse).

26

I mine mest desperate stunder, så jeg sannheten om Rettighets-samfunnet deres, som to mekanismer: kontroll og fortrengning.

27

Kontroll, fortrengning og rettigheter.

28

Fornuft og Følelse har vært kjent som motsetninger i historisk tid, men de er faktisk del av den samme tenkemåten, den Filosofisk-Romantiske tenkemåten, som kun klarer å føle seg moralsk overlegen overfor en av to "Innstillinger" - begge er avhengig av den andre for å kunne eksistere, utvikler seg paralellt, vokser frem av hverandre, begge har noe av den andre i seg, begge vil være mer enn bare følelse eller fornuft - motsetningen til både fornuft og følelse er den Eksistensialistisk-Idealistiske tenkemåte, og bruke hele registeret istedetfor å beskytte seg mot den andre gjennom en "Vilje og forestilling"; både følelse og fornuft betvinger, ydmyker, hykler - begge er betingede og begrensede og begge rasjonaliserer og rettferdiggjør seg selv; den Gode har nå lært seg å tenke, han behøver ikke - balanse!

29

Den Gode stritter imot å få høre at "Jesus-bevegelsen tvang seg frem fra bunnen av samfunnet; han insisterer på å få høre at "Jesus-bevegelsen vokste seg frem fra samfunnets bunn" - fordi hos den Gode ligger den moralske opplevelse i språket, for den Onde ligger den moralske opplevelsen i følelsen.

30

Verden er ikke rettferdig, og verden er tversigjennom moralsk.

31

Jeg har ved en tidligere anledning uttrykket meningen at "Det er feil type mennesker som representerer Gud"; men det er nettopp den Gode som maktsyk, som fordomsfull, som hykler som må representere Gud, fordi han er følelsesmessig avhengig av å hente rettferdiggjørelse utenfor dem selv, til sine overgrep mot den Onde; jeg skal ikke her beskylde den gode for å "Ikke tenke selv", det er blitt gjort før og det blir sikkert ikke mindre enkelt denne gangen heller, men, den Gode er en overgriper med samvittighet - Gud gir ham samvittighet; han tenker selv, men han tenker umoralsk; Gud gjør de vonde og vanskelige følelsene hans, moralske. "Dette kaller jeg Guddommens snu-operasjon".

32

Noen ganger er man imot en verdi fordi man ikke kan representere den selv, som helt, som geni, som martyr - som Guddommelig storhet, som vender seg i avmektig raseri mot den Gode, fordi man er påført raseriet: den Gode har gitt seg selv de positive, aktive følelsene gjennom å monopolisere verdien, og gitt andre de negative, passive følelsene. Djevelens paradoks: han kunne ikke representere lydigheten i Edens hage, og var derfor nektet Storhet - og måtte da søke å bli stor på andre måter.
Syndefallet som gruppeverdienes siste konsekvens.

33

I den Romantiske smeltedigelen som var "Den Uformelle Intelligensens" samfunn kunne individer med visse trekk skape noe som argument for dem selv; nåer det eksperter som forsker frem bevis for samfunnet; disse store individene var ofte både "Store" og "Radikaliserte" på en og samme tid, det ene var en forutsetning for det andre, men nå som de er fratatt muligheten til å skape, er geniene, enten de er profeter, politikee eller kunstnere, kun radikaliserte: kun grumset, uten stjernehimmelen over seg, gjenstår. Eksperten bærer ikke skjulte krefter i seg, han representerer kreftene. Kunstneren er også blitt ekspert: han bærer heller ikke skjulte krefter i seg, han har ingen reell prosess utenom det kunstneriske, han vil ikke måle krefter, kunstneren er normalisert. I fremtiden trenger man Geniet, ikke som skjulte Romantiske krefter, men som Individ. Sagt mot fremveksten av Konservativ Islam i Europa, Amerkansk overvåkning og psykiatri.

34

Historien om Fallet i Edens Hage er perfekt logisk oppbygd, Djevelen som frister Kvinnen, Mennesket er ulydig, det passer på Menneskets psykologi, det knebler de følelser som kan avledes og utledes ut av det selv - men kansje brukes det feil? Kansje burde historien om Syndefallet ikke vært brukt som argument av de moralske, men av de umoralske --- fordi, de moralske ser i fallet rettferdiggjørelsen av egne fordommer mot sosiale ut-grupper (vi er syndige og har gjort noe galt, men den dårlige samvittigheten gjør at hans følelse av å være Syndig, gjør ham til "Vokter"! Den moralske feiltolker synds-begrepet som selvforherligelse); mens den umoralske ser i Fallet frigjørelsen fra andres dårlige behandling av ham - for om vi alle er syndere, kan de vel ikke rettferdiggjøre dette ---?.
Den moralske føler at Synds-begrepet beviser og rettferdiggjør ham selv, den umoralske føler at synds-begrepet frigjør - men han kan bare tilnærme seg det som Synder, og ikke som "Stor", som søkende, som skapende; det som skjer når han erkjenner at "Alle er vi syndere" er at han ikke blir frelst - han blir kontrollert ---
Dette er den Moralsk-Realistiske og den Moralsk-Idealistiske versjon av Syndefallet - og her taper Idealismen.

35

Det som har skjedd etter Filosofiens fall og fagvitenskapenes inntog er at Mennesket ikke lenger stiller seg spørsmål om samfunnets idealer, det betviler ikke sine fordommer og overgrep.

Det fler-kulturelle samfunn har avskaffet filosfien: vi trenger ikke lenger å søke et helhetsbilde som gir orden og enhet overfor enkeltfenomenenes forvirrende mangfoldighet: mangfoldet er ikke forvirrende - det er vårt brorskap, det er vår identitet.

37

Auguste Comtes Lov for den historiske utvikling er selv en del av den historiske utvikling; det positive tenkesett som det eneste som har vært i stadig utvikling bærer motstanderen, det motsatte tenkesett, i seg, som kupp, som vitalitet, som foreldelse - den "Stadige utvikling" er ikke evig, den ender med systemets og idealenes innebygde toppunkt, der det ikke kan fornye seg selv lenger, men det kan - Mennesket! Også Hegel og Marx "Åndelige eller materielle drivkrefter" var kun en liten del av tilværelsen; - idag er ikke Europeerne Dualistiske lengre, vi bruker både Godt og Ondt, som middel, som berikelse - Vi er blitt en blanding av Jesus og Cæsar: - kansje ikke det spådde, men et Realistisk-Eksistensielt Overmenneske, som ikke ser det Onde som en motsetning, men som en forlengelse - ofte har det ik-

ke noe med ham å gjøre - Ondskap er negativt, men det er ikke en motsetning, det er ikke en fiende - man er ikke lenger avhengig av den Onde, han er "Radikalisert" og du, du er "Potensialisert".

38

1930-tallets interesse for Okkultisme og Mystikk som "Å tenke lengre gjennom det Romantisk-Melankolske raseris moralske stolthet".
Så langt Schjelderup og Crowley.

39

Om spørsmålet blir at "Umoralen kansje ikke har noen praktisk verdi", ikke har noen nytte - så skyldes kansje det den Sosial-psykologiske maktbalansen mellom de svake og sterke naturer; den Gode tillater ikke at umoralen vokser seg til å bli en egen livsanskuelse, en livsholdning; kansje klarer den umoralske livsanskuelse kun å uttrykke seg negativt fordi den vokser ut av den moralske, og dermed kun har de negative følelsene igjen? Om følelses-balansens Dualisme endres, slik at begge har både gode og Vonde følelser, kan kansje den umoralske uttrykke sin umoral - som noe positivt; - ikke som grums, som psykopat, som voldsromantikk. Kansje står vi overfor en ny vending i moral-filosofiens historie, hvor den moralske, bare klarer å uttrykke sine holdninger om homofile og bygdetullinger - som avmektig raseri som lengter etter å være noe annet, men hvor forsøket strander i - voldelige opptøyer i gatene!.

40

Hevn er fattigmanns politianmeldelse, og politianmeldelse er rikmanns hevn; - taperen, han er like avmektig overfor begges urørlighet, den egentlige kriminelle urørlighet, som står langt hevet over den loven som gjelder for alle oss andre lønnsslaver.

41

Forsøk på en tolkning av moralen til Den Nye Tids Dyr: -
Stolt storhet, uten avmektig kompensering og uten fortolkbare drifter, som drømmer om imperier overfor avgrunnens mysterium og melankoli.

42

Alminnelig-gjøring av den for den vnalige mann i Romerriket så utilgjengelige moralske bud fra Stoikerne:
Hvem som helst kan eie de konkrete ting: en konemishandler eier en villa, en hallik eier gullsmykker - men innsikten til å kunne handle annerledes, den besitter de ikke så lett, for de er avhengige av sin egen tenkemåte. Vær så du et hverdagsmenneske som i praksis viser at du er dem overlegen og ikke er avhengig av din tenkemåte, men kan handle annerledes! Denne min andre Estetisk-Eksistensielle Kategoriske imperativ sier: - Ikke handle ut av din betingede avhengighet!

43

Min rolles livsstadie sine erfaringers behov, sin bevissthets rekkevidde.

44

Det Sosialdemokratiske paradoks.
Respekt i Norge, det er noe man får som falsk oppmuntring rundt valgtider for å spille bestevenn slik at du kan forsikre deg om at de andre stemmer det samme som det du gjør.

45

Fernando Pessoa har som "Den evig forbipasserende i regn og sol", som ser gaten som sitt Univers, funnet lykken og ingenting annet enn lykken,

46

Mennesket lider fordi alt ved det er metoder for drivkrefter, som så knyttes opp mot sosial status, som gjør at vi oppfatter hverandre på en bestemt måte, som så knyttes opp mot ordene, ideene og moralbegrepene, som gjør at vi blir avhengig av hverandre - kapitalismen, kommunismen og fascismen - ja, kansje til og med psykiatrien er resultatet.

47

Realiteten (faktaet, sannheten) er forutsetningen for å kunne handle, og det å handle er forutsetningen for selvrespekt, og selvrespekt må vi ha om vi skal kunnetakle det og være menneske og ikke oppleve oss selv som underkastede og viljesløse påførte reaksjoner;
det finnes kun to typer mennesker - de som gir navn til tingene, og de som får satt navn på seg, og kun de sterke "Handler ord først".

48

Klassesamfunn, uten smeltedigel, spillerom og den uformelle intelligensens slumpetreff, med av-klarede typer uten kløvd dualisme (vold uttrykket som kjærlighet) eller mobil dualisme (at begge bærer noe av den andre i seg), som bare kan tenke og uttrykke spesialistenes fakta.
Mennesket redusert til referat.

49

Med en bevissthet må vi være frie (vi er tross alt ikke dyr!), og med en bevissthet kan vi bare være frie gjennom å handle, og vi kan bare handle som gode og onde, som rovdyr og byttedyr, som utgangspunkt og reaksjon -
konklusjonen, og livets egentlige meningsløshet som vi aldri kan bekrefte hverken gjennom moral eller umoral, er at vi aldri kan bli frie, ettersom menneskets bevissthet er dualistisk, men ikke dets sjel og dets natur.
Dette er den "Pessimistisk-Realistiske Gordiske knute".
Kommentar over John MIltons hovedtema, frihet.

50

Det at menn og mot har betydd mye for utviklingen av sivilisasjonen, provoserer enkelte like mye som Pol POts dødsleire - de provoserer dem ikke personlig, rett i deres personlige svakheter.

51

Den Kapitalistiske logikk: det angår ikke Afrikaneren at noen er rasistiske mot ham.

52

Det mest uforståelige og detminst forsonlige trekk ved kapitalismen er at du kan være god som taper og ond som vinner: hvorfor ikke skape et system som forener begge begrepene?

53

Mitt Estetisk-Eksistensielle kategoriske Imperativ er basert på etikken:
- Du skal ikke investere moralske interesser så som kjærlighetsdrifter eller eiendomsdrifter, men estetiske interesser i din neste, og la også de estetiske interessene være hverken makt eller avmakt.

54

Jeg forsøker desperat å unnslippe den Gud som egentlig er min.

55

Den kristne har vokabularet, logisk oppbygde argumenter, myter som samsvarer med menneskets psykologi og handlingene (dåp, velsignelse, eksorsisme) - men som underlegne drivkrefter for overlegne argumenter.

56

Den Kristne spissborgereren var alt det som sto beskrevet på oppslags tavlen på det lokale torget, men misfornøyd skrev han inn det ene ord han ikke var selv og avsluttet dermed debatten:
- Nestekjærlighet!

57

Den utdannede overklassen begynner å respektere svarte og kvinner og invitere dem med inn i sine golfklubber - slik at de da kan holde arbeiderklassen nede med å si at : "De stemmer jo alle sammen på fremskrittspartiet". Arbeiderklassen har aldri utrettet noe, sier de stolt til oss, og nå er vi rasister i tillegg - hvordan i all verden kan vi forlange rettigheter!?

58

Frykten vi har for hverandre: at den gode faktisk er god og at den onde egentlig ikke er ond: dette er "Den dualistiske frykt" eksemplet.

59

Ikke bare kjærligheten eller respekten, men også motstanden er menneskenaturens forutsetning for å kunne handle godt, og både gode og onde mennesker bærer noe av motstandens egenskaper i seg.

60

Ikke bare renselse, men også forlengelse.

61

Om Universet som sjel sine brister:
et Univers som gjennom vår bevissthet er mystisk gjøres om til leire og jord gjennom språk og handling - vår indre realitet blir til vold idet de omdannes til ytre realitet; vår Guddommelighet har ingen annen uttrykksform enn djevelen: dette er livets egentlige meningsløshet, som aldri kan bekreftes heroisk, hverken gjennom moral eller umoral.

62

Så lenge de trodde på noe og levde i en slags realitet (psykiatri, kristendom, kommunisme) - så behøvde de ikke å ta andres virkelighet innover seg. Realitetens og faktaets begrensninger til utgangspunktet.

63

Det tragiske er at for å temme motstanderen må man selv bli et husdyr: man må lyve, hykle, manipulere, kjekle, sladre, fordømme -
gode og onde mennesker blir avhengige av hverandre, mens den egentlige forskjellen mellom dem ikke er deres gode og onde handlinger, men deres behov.

64

Sagt nok en gang, mot Mani: både det gode og det onde har sin felles opprinnelse i tilhørighet.

65

Ondskap er en slags frihet, ikke til å velge mellom godt og ondt, for Ondskapen er der og da den eneste tilfredsstillelse for våre erfaringers behov, men som motstand, som siste skanse for individualiteten, mandigheten og selvrespekten. Nok en gang, mot Alvin Plantingas prosjekt.

66

Moralbegrepene i vårt antirasistiske, utdannelsesstyrte, normalitetssamfunns statistiske fakta, er kun de dominante hannene og hunnenes metode for å få slavene til å underkaste seg, føle at det er rasjonelt og at det er deres feil - uten å risikere noe!

67

Det er derfor du tror du har forstått utspillet og er det overlegent, fordi du klarer å møte det rasjonelt. Dets avkledning av deg blir bare ord på papir: om du klarer å forstå ordene, men glemmer å føle overfor innholdet. Du ser ikke budskapet, men argumentet. Du ser den andre i forhold til deg. Du forstår det overlegne ut av selvbekreftelsen. Du forstår snart bare den andre ut av egne begreper og behov.

68

Kansje lå Ondskapens funksjon, om ikke opprinnelse, i det enkle faktum at mennesket føler seg heslig når det gjør opprør, og det føler seg elsket når det underkaster seg?
At mennesket føler seg mislykket og uverdig når det belønner - seg selv!?

69

Ondskapens funksjon er vel også det at Djevelen, Plantasjeslavene, Suffragettene og bygdetullingen mangler midler for å bevise overfor samfunnet at de er den de sier og føler at de er.
De eksisterer kun i den andres blikk, som erfaring, som behov, som middel - aldri som "Fysisk fakta".
Menneskeheten mot spesialistenes statistiske fakta.

70

Det er ikke bare og komme og forlange rettferdighet: - opprør må også være konstruktivt, det må være konsekvent og det må også være realistisk; og det må heller ikke skli over fra skeptisisme til kynisme og pessimisme; det må også være ærlig og være uten en agenda. Er det for opprørende eller provoserende kan det også være en svakhet, men det kan også være effektivt. Rettferdighet er ikke for den Irrasjonelle, men den er heller ikke for den ekskluderende og den egoistiske. - Både opprør i personlig form eller organisert form kan mislykkes ut av disse prinsipper.

71

Sannheten vi skaper ut av vår personlige dualisme er en betinget og bergenset personlighet, som i tillegg er sterk, materialistisk, Ånelig temeprament, og ikke skeptisk - men absolutt! og den tror at det ikke er noe skille mellom dine følelser og det du føler overfor, og den forfalsker sine midler og sine behov, og den eier begrepene. Er ikke Sannhet, i form av verdier, dermed en - umulighet? OM ikke alles personlighet eier evnen til siviliserende begreper og følelser?

72

Men så begynte jeg å tenke? : hvorfor er det de med motsatt mening av meg (ofte det Liberal-Konservative samfunn), som kan forske på noe og slik tilbakevise mine meninger? ER faktaet verdibasert? Kunne nasjonalsosialistene og kommunistene hatt statistikk?
Om ikke - er det slik at vi projiserer våre egne følelser og trossystem inn i statistikken? At vi finner den troverdig fordi den taler til våre kontrollfølelser på en slik måte "de som bryter ut av flokken og skaper seg sin egen lov" - ikke kan? At forutsetningen for å få mennesker til å tro på ditt statistiske fakta, er din egen lovlydighet og moral?

73

Det samfunnet frykter er at konsekvensdørene skal lukkes og at de ikke lenger kan kontrollere oss med at "Handlingene dine får konsekvenser" - hva om det og få barn utenfor ekteskap ikke hadde hatt noen konsekvenser i gamle dager - hva da?

1

Feilen med Friedrich Nietzsches teorier om Herremoral og Slavemoral er at de initiativrike og de talentfulle ikke er virkelighetens edle, men virkelighetens Gode! Og dermed kan ikke de svake frigjøre seg fra samfunnsstrukturen - fordi det er bare psykopater som "Frigjør" seg fra det Gode!. -

2

Noen ganger er det ikke lett og skille mellom sosial status og overtro - (som forestillingen om at man ikke kommer til å bli til noe her i livet om man har et navn som slutter på "Sen").

3

Ingen vil avskaffe Godt og Ondt, men Godt og Ondts resultat, at den ene er en ting - overlegen, og den andre er noe annet - underlegen, det vil alle avskaffe! Dette kaller jeg paradokset om "Den Dualistiske selvmotsigelse".

4

Det fantes ikke andre ord for å uttrykke mine følelser enn de ordene de brukte mot meg og som beskrev meg på en negativ måte! -

5

Alle moral-institusjonene - både Kristendom, psykiatri og darwnisme og human-etisk forbund samarbeider nå for å bedrive sosial kontroll; dette er monisme. Og de store fortellingenes sannheter er blitt til symboler, dette er symbolsk. Dette kaller jeg den "Symbolske monisme", eller "Den moralske monisme". Og det er den største trussel mot individet og de lavere klasser i vår tid.
De monopoliserer tradisjonen, den de kontrollerer selv har vært med å skape, men som han nå grunnet skiftninger og avklarede typer er utestengt fra.Opp mot dette setter jeg "Den manisme monisme": alle samarbeider og er ett, men med ulik opprinnelse og ulikt vesen.

6

Sannhet som misbruk av sannheten:
Det geniale kunststykke kvinnebevegelsen har gjort, som de tidligere mannssamfunnene ikke klarte, er å finne argumenter å undertrykke med som ikke har noen gode motargumenter - de undertrykker med sannheten! (Bruke sykkelhjelm, det finnes ikke noe sånt som typisk mannlig og typisk kvinnelig). -
Dette er typisk for hele den moralske monisme og avklaringen av typene, og monopoliseringen av tradisjonen; jeg frykter at mitt mot-begrep manisk monisme, en dag overtas av dem, at det "Brutaliseres", at det "Ekstremifiseres", at det ikke er i utkanten av bevisstheten mer, men er en parodi på seg selv, en sosial fordom; vi har ikke tilgang på det som kan radikalisere oss og vi må for all del nektes en verdensanskuelse; -. Jeg frykter den dagen da alle har hørt om manisk monisme, men ingen vet hva det betyr, eller de gjør det, men de tror det er negativt - grunnet sensasjonsjournalistikkens forflatning. - Har man forstått meg!? :
den maniske monisme eller Faktisk dualisme - det vil si en dualisme som er et statistisk, målbart fakta: vi er det vi er, bare det, og ingenting kan noengang endres. Utvikling er ikke alles utvikling som kamp, utvikling er noens utvikling, som makt. -

7

Det Kristendommen, Psykiatrien og Nasjonalsosialistene har til felles er at de dras mot andre mennesker som objekter ---!
Kristendommen mot syndere, psykiatrien mot brukere og Nasjonalsosialistene mot degenererte. Alle disse tre perspektivene på mennesket mangler det helhetlige og større synet på mennekset, som potensialitet, som ambisjon, som vilje, som hemmelighet, som "Til tross for og mot alle odds" ---. Jeg kaller disse tre perspektivene på mennesket "Objektiviseringens Treenighet".

8

Kommentar over Kierkegaard:
Massen er ingen realitet, den er en metode for seg selv, en overgang fra realiteten til utgangspunktet: - massen fremstår som en realitet fordi den er et fakta uten argument, faktaet er den fysiske tilstedeværelsens handling; - alle massens argumenter underlegne individets argumenter, men indivdet kan ikke måle seg opp mot kreftene til massen fordi den forholder seg som ytre realitet (Type), og ikke som indre realitet (personlighet). Massen finnes bare til - som fordom, som status, som posisjon - aldri som opphøyd. (og "Friheten fører ikke lenger folket", fordi "Folket hvem er nå det"), Massen mangler en etisk forestilling om seg selv, massen kan ikke kombinere to krefter, massen må ledes - dermed er dens "Realitet" mangelfull, massen halter inn i livet.
Massen har ingen erfaringer, den kan bare ha bevissthet, og en bevissthet tar det tredve år lenger tid å utvikle og forme ---!
Massens eneste moralske samvittighet er flertall, det vet vi.
Hele idehistorien er bare et eneste stort forsøk på å danne masser, grupper, for å rettferdiggjøre seg selv.

9

Det man merker seg i debatter er at det er lettere for Samfunnet, de politisk korrekte, ja rett og slett de normale å finne på bedre argumenter (Gud og Rasjonalitet) og de klarer bedre å finne på mot-argumenter mot motargumentet (at verden er så ond fordi Gud vil vi skal kunne velge mellom godt og ondt). Hitlers argumenter bare rives i fillebiter på vitenskapelig grunnlag. Andres argumenter behandles "Romantisk", man behandler dem "Seriøst", man behandler dem velvillig som to gentlemenn med like sosial status - gode argumenter er når likemenn tar hverandre seriøst.
Det at Den Gode lager bedre argumenter - logisk sett, gjør dem ikke bedre - moralsk sett, heller verre, fordi logikken gjør at de ikke tenker kritisk, de bare fortsetter å diskutere - som en god psykopat vil ikke den mroalske tape eller gi seg: den moralske må alltid vinne moral-diskusjonen, ellers så er han ikke menneskelig lenger.
Dette og alle mine argumenter i denne boken,kan aldri forstås av den Gode og den Moralske - for da går de fra å være noe man erfarer til noe man reagerer på. Erfaringen som begrep gjør den til noe som kan bekjempes: Menneskets erfaringer er monistiske, begrepene som beskriver og rettferdiggjør dem er dualistiske.
Dette kaller jeg "ERfaringenes og Begrepenes konflikt" prinsippet.

10

Nok en kommentar over Kierkegaard:
Massen er nytteetikk og pliktetikk kombinert som maktetikk, massen er uten høyere lidenskaper som strekker seg mot lyset, massen vil bare feire livet om det ikke er en livsstil, massen vil seire, massen kan bare realisere seg selv om det fortrenger sin natur som uvitende - (massen blir "Vitende" gjennom å dele noe, når det er en del av et positivt begrep oppstår en ny viten: kunnskapen om virkeligheten, istedetfor kunnskapen om livet - som er individets kunnskap), massen vil bare høre om dine erfaringer der det "Presenteres seriøst" (det vil si at det ikke er en trussel), massen klarer ikke å kvitte seg med sine lavere lidenskaper, baregi dem en høyere sosial status - massen og individet vil begge unnslippe hverandre, men de kan bare gjøre det gjennom å dominere hverandre.

11

Lykken - eller fakta!; eller å kunne tilpasse sin maktvilje og sin types følelsesmessige behov, til faktaet! Det er det egentlige spørsmålet!

12

Inntrykk man danner seg, minner som er konstruerte eller er forvanskede, erfaringer som man forholder seg feil til, meninger som er lite gjennomtenkte grunnet meningens årsak og opprinnelse - at alle ideer som fødes ut av dette er avhengig av sin sammenheng og at du opplever alt dette som utgangspunkt og reaksjon, som rovdyr og byttedyr, som leder og ledet, kansje til og med uten smeltedigelen som gir oss både gode og onde sider - så lite vi kan makte!

13

Respekt kan være både et mandighetsideal, et likestillingsideal, et Gentlemansideal, et autoritetsideal - og et krapylideal: hvor står du hen på skalaen? -.

14

Filosofisk streng-teori nummer en:
Erfaringer, egenskaper, muligheter, sammenhenger, roller, livsstadier, behov, metoder - kontinuitet, som paradoksalt og selvmotsigende overlapper hverandre tilfeldig - dette er de prinsipper som bruker dualismen som sin metode for å gjøre seg gjeldende.

15

Filosofisk streng-teori nummer to:
Erfaring, behov og uttrykk.

16

Filosofisk streng-teori nummer tre:
Interesser og metoder.

17

Filosofisk streng-teori nummer fire, vri over forrige:
Interesser og metoder skaper seg et uttrykk i en sammenheng.

Hele Kristendommens syn på Epikur og Plotin, Hele Psykiatriens syn på smeltedigelens gale genier, hele det borgerlige samfunns syn på opprørerne - hele deres etiske ide, er basert på en følelsesmessig og instinktmessig forestilling om "Hva som kom først"! Om Friedrich Nietzsches bok "Moralens Geneaologi" der han tar et oppgjør med den tradisjonelle moralen ikke "Kom først" så er det ikke så farlig: det er da en reaksjon og ikke et utgangspunkt, det er ikke egentlig. Hele denne moralske forestillingen om at "Det egentlige kom først" spenner benene under Renessansen, Opplysningstiden og Modernismen, under menneskerettighetene; de frykter at de ikke er egentlige at det normale ikke er utgangspunktet men et opprør, noe som må kjempe, noe som må bevise, noe som må føle ut av noe; det Egentlige kan ikke straffes, og om det gjør det ikke som en simpel forbryter men som "Rett skal være rett", det gjelder spesielle regler for dem; den normale kan bare elske seg selv og rettferdiggjøre sin etikk gjennom makt, og makten er basert på "At han kom først"; Jesus og de store profetene ble så store som de ble fordi de var typer med en moral "Som kom senere", men med en personlighets følelsesmessige register "Som kom først"; bare slik kunne pøbelen i Roma og Midt-Østen godta modifiseringer - (Jesus budskap gjaldt jo opprinnelig de lavere klasser og slavene og deres "Det som kom først" var ikke lik Saddukeernes "Det som kom først", som var moralistisk - men kansje har Kristendommen etterhvert blitt fariseere og Saddukeere?! Deres høye sosiale status både representerer "Det som kom først" og "Det som kom senere"!);
Men tilbake til et tidligere poeng: Om Nietzsce "Kom først" ville han kunnet bevise seg selv: og beviset, det er makten! De beviser sin ides Sannhet gjennom - å styre, som hersker!Så barnslig det er å ville "Være først"!: akkurat som en unge som kommer først til sandkassen og vil leke der alene! Eller bestemme hvordan de andre skal leke! Fordi han var først! Men de kan bare "Komme først" om deres Ideer "Er det som kommer senere": de styrer gjennom makt og kaller det kjærlighet! Fremdeles hersker en instinktstyrt og følelsesmessig overto om at "Noe er egentlig", mens det egentlige bare er deres egne fordommer! Deres egne behov for å herske og ikke ville underkaste seg andre! Det egentlige de tror på er jo ikke kjærligheten, men dem selv! Dette er jo egoisme og selvforherligelse! Ingenting er egentlig - alt er bare - seg selv! De leter stadig vekk etter nye metoder for å gjøre seg egentlig på, og nå har de funnet den moralske monisme: der kristendom, psykiatri, Darwinisme, venstre og høyresiden i politikken pluss Human-Etisk Forbund samarbeider om den sosiale kontrollen; dermed er vi andre, geniene, de gale, opprørerne, taperne, uten et motargument - fordi alt som kan bevises, beviser dem - og er monopolisert av dem. Tradisjonen, er selve menneskeheten, det egentlige og den representeres av dem; fordi du må lykkes i samfunnet for å kunne bli en del av tradisjonen (noen annen måte finnes ikke), og vi er dermed uegntlige fordi vi ikke lykkes og ikke kan lykkes - vi er "Radikaliserte". Hele historien er de som er umoralske (fordommer), men som må være utgangspunktet for å kunne rettferddiggjøre seg selv, og de som er moralske (fordomsfrihet) ikke trenger å være utgangspunktet, men tvinges til å føle at det må det - dermed bommer verdiene med realiseringsmetoden.

Ondskapens årsak, ikke i at vi måtte kunne velge mellom Godt og Ondt, men i det at vi må være noe "Uegentlig", som "Kom senere", som aldri kan bli mer enn en reaksjon; om herskeren er Ond så er reaksjonen God, og om Herskeren er God så er reaksjonen Ond (dette er en uttalelse som må nyanseres!); det Onde, som å måtte være tvunget til å ville bli, istedetfor å være; En gang skal vi alle være egentlige, når vi ikke mer forholder oss til hverandre som "Verdivirkelighet" men som - realiteter. Og realiteten, det er å være uten en ide (være seg selv); det egentlige, det er "Det som kom samtidig".

19

Feilen med menneskerettigheter i Kristendommen og i Islam er at det ikke er snakk om moderne rettigheter, men rettigheter som verdier: man skal være anstendig, man skal respektere sine foreldre etc, man skal fokusere på det indre - rettigheten blir til et bud. Alle de store verdensreligioners feiltagelse er syntesen av rettighetstenkning og verditenkning.

20

Nok en gang, en kommentar over Kierkegaard:
Mennesket kan ikke bare være lykkelig der man forener det Estetiske med Etiske, men også like mye der man forener det etiske med makten, med styrken, med å være egentlig; - det etiske, for å bruke Friedrich Nietzsches ord, kan bare eksistere som lykke der motstand blir overvunnet - ikke som kriger, men som hersker!
Den etiske vil ikke bare herske, uten kamp først, men han vil også være moralistisk! Den Estetiske behøver ikke begå overgrep fordi han må ikke bevare og beskytte seg selv slik makten og styrken må. (et av overgrepene er at den oversetter Bibelen "I ny og moderne språkdrakt" for å fjerne tekststeder som kan rettferdiggjøre meninger og anskuelser den ikke ønsker!); - .

21

Forene Duen og Slangen: gjøre individet til en moralsk livsnyter, som har de syndefulle egenskapene (Stolthet, Vrede, misunnelse), ikke som Irrasjonell hevn, men som Rasjonell Ressurs.

22

Det tankevekkende i ulikheten i Godhetens og Ondskapens perspektiv på en obduksjon, på makt, på kamp: Misbruk, hvor det ene er en feiltagelse, en forførelse, en blindvei - for å si det med en Kristen forfatters

mangel på argumenter uten reell psykologisk og sosial innsikt (det skrives bedre bøker om magi idag når man ikke møter det med forestillinger om "De andre"), eller er Ondskapen en egen realitet? Det mente iallefall Religionsstifteren Mani, og om det er en egen realitet med ulik opprinnelse og ulikt vesen, så mister vi retten til makt over den - fordi den er Ond; vi må vente til den handler ---! Ondskapen dømmes ikke ut av det den er, men ut av det den gjør! Derfor trenger vi å tro på det Onde, tross alle kristendommens og psykiatriens overgrep, for uten en forestilling om noe Ondt som vi eier og definerer og kurerer - så faller den Vestlige Sivilisasjon sammen, i småbiter! Alle Vestens moralbegreper er Imperialistiske, de er Imperialistisk-Dualisme;
Nestekjærlighet, rett til behandling, fagvitenskapenes fakta, statistikk, jevne menneskers driftsliv --- alt er metoder for Vestens ene Etiske grunntanke: Å eie, definere og kurere andre, som et tomt, blindt vedheng til din egen virkelighet, som bare får sin mening og eksistens gjennom deg.
Bryt ut! Ikke tro, men betrakte virkeligheten - ikke som fag, men som folk, som søylehelgen, som type - som ambisjon; det er ikke umoralen, men Ondskapen som er farlig! Idag er Individet mulig, bare som - hobby og rettigheter! Individet er ikke et fakta, det styres av det. Det er ikke lenger moralen, men kunnskapen som styrer tilværelsen - dette er en trussel motindividet i vår tid, og er et filosofisk paradoks i Vesten idag! Kansje må vi av-profesjonalisere og istedetfor moralisere kunnskapsveldet! Ikke eksperten, men den moralske vet! Men tilbake til poenget om Vestens Etisk-Kolonistiske grunnstruktur: de kan bare føle seg lykkelige der de har makt, og de kan bare ha makt som det å eie, definere og kurere andre! Både Den Kristne og Satanisten preges av dette! Både Kapitalisten og Kommunisten preges av dette! Det er den Dialektiske likhet. Den dualistiske beslektethet. Alle vil ha makt, bare metodene (og kansje også grunnene og årsakene til det) er ulike.
La meg omformulere meg: årsaker, metoder og uttrykk for maktlysten er ulik, og dette kaller de Godt og Ondt:- mens det egentlig bare er en selvoppfyllende profeti om vår samfunnsstruktur: å eie, definere og kurere.
Godt og Ondt er ikke alltid, eller noengang motsetninger - bare uttrykk for den samme etikk, den samme vilje, den samme impuls: å eie, definere og kurere. Bryt ut! Vær offer på korset! Vær aristokrat på korset! Umuligheten av dette er livets egentlige meningsløshet som aldri kan bekreftes, hverken gjennom moral eller umoral, Vær god og ond, som menneske med et levd livs egenskaper - ikke som en struktur.

23

Utlendingene så på ham at han var rasist, og det var ikke noe han gjorde eller sa, det var noe han var - fordi de så på utseendet, klærne og typen hans at han ikke hadde vanlige livserfaringer, og at han derfor var full av selvmedlidenhet overfor tapte ambisjoner og knuste drømmer, som han holdt andre ansvarlige for: rasisten, som et premiss uten et bevis.

24

Om å praktisere resultatetikk.
Vi kan aldri handle praktisk som hele den politiske og filosofiske debatt: alt vi kan gjøre er å handle som det du selv ville ha ønsket - eller det du vet at den andre ønsker.

25

Vi møtes i våre behov og ikke i våre erfaringer. Vi møtes som produkt, fordi vi begge er midt oppe i noe som har ulik opprinnelse og ulik utgang.

26

Med fare for å virke "Voldsromantisk" eller "Irrasjonell":
Den gode og rasjonelle er avmektig overfor virkeligheten - og forsvarer seg med ordene, argumentene og åndskampen. Den onde og irrasjonelle er storhet, frihet og makt overfor virkeligheten - men avmektig overfor ordene, argumentene og åndskampen.
Dette er historien om Europas og Vesten Platonsk-Kristelige Dualisme i et nøtteskall: den enes makt treffer den andres avmakt, men den andres makt treffer ikke den andres avmakt - fordi denne makten er syndig, irrasjonell og unormal!

27

Det de gode og de onde har til felles, er at de begge er avmektige og hjelpeløse overfor hverandres virkelighet - de kan da bare "Forstå", det vil si, være mektig, overfor hverandres ord, argumenter og ideer - men da gjør våre erfaringers behov dem til bitre motsetninger, og de forstår ikke: de fordømmer!
All ideologi er flukten fra mangelen på indre storhet, frihet og makt - og sannheten, den blir "Fascistisk"! Den blir en rus, en farlig lek med livet, som ikke kan benekte dens egne destruktive sider; - har vi egentlig noe å støtte oss på, når vi skal handle? - og det må vi om vi skal kunne respektere oss selv; den jevne manns eneste måte og se på seg selv som tenkende på er å hykle og sladre, full av hersketeknikker - (hans godhet er ikke en kamp, og den jevne mann vil ikke bare være god, han vil kunne være ond som god, - dette er en annen av dualismen skjulte mekanismer og årsaker til ONdskapen: at de må være Onde - som noe annet, som god, - for har ikke den vanlige mann rett og bare han har rett når han føler? nå kaller han dette å "Tenke fornuftig" - og være ond som god - ;

Han kan bare tenke når han kaller seg god: enten det han gjør som god er å herske eller underkaste seg - enten han elsker eller hater!

28

De er imot rasisme, kvinnediskriminering, homofobi - bevares, men ikke som moral: fordi de er selv fulle av skitne og syndige følelser som bare en moal kan rettferdiggjøre og rasjonalisere; - deres hemmelighet er at de ikke vil at andre skal handle mot dem og redusere deres personlighet til et vedheng, som noe som er umyndig eller noe som er viljeløs; de frykter dette de gode - de vil ikke bli ført bort fra markedsplassen av en som tar tak i hånden din og leier deg bort: da er de ikke moralske lenger, da er de et problem, da er de under offentlig omsorg, da er de ikke et utgangspunkt, men en reaksjon, en reaksjon som bare er det de gjør dem til gjennom sin måte og håndtere dem på - derfor trenger de gode og rasjonelle moralbegrepet og derfor hater de tanken på å gi slipp på det: for de må kunne handle mot andre, som en som bestemmer og tar avgjørelsene, for hvis ikke det er slik, så må de være likestilt med oss, og deres kamp mot rasisme og kvinnediskriminering hanlder ikke om at de skal være likestilt - det handler om å styrke det ideologiske grunnlaget for deres samfunn: for hvem andre enn en voldsromantisk og irrasjonell psykopat setter seg opp imot anti-rasismen?
I Nord-Amerika lever arbeiderne på minstelønn og må ha matkuponger og sosialhjelp for å overleve - kansjeer det bare en side av samme sak og være imot rasisme og lave lønninger?
De klarer ikke å forklare hvorfor svarte skal få bruke talentene sine men ikke arbeidere?
Var pionerene som klarte seg på egenhånd imot rasisme?
De må ha moral for å kunne ta kontrollen over andre og handle, for bare slik oppfylles det som kjennetegner den gode, den normale, den frelste : at de er et utgangspunkt og ikkeen reaksjon; den gode vil være utgangspunkt som hersker; den Onde vil være utgangspunkt som Estetisk-Eksistensiell - (som kjærlighet til hverdagen eller det som fører deg utover hverdagen, paradoksalt nok!);
den gode vil være virkelighetens utgangspunkt som hersker og det å være imot rasisme gjør at andre føler seg skamfull om de ikke underkaster seg ham - (denne skamfølelsen endres ettersom de ulike tidsepokers kontrollfundamenter endrer seg: hekseri, i en tidsalder, ekstremisme, i en annen); rasisme er en rasjonell og opplyst tidalders skamfølelse); den Onde vil videre være utgangspunkt som - "Seg selv" (om det finnes eller om det er mulig og finne frem til det, om det finnes), han vil ikke være utgangspunkt, som delt, som felles, som - halve seg! Ondskap er en viljesløs og underkastet reaksjon, som vil utvikle seg, men som ikke harmetodene fordi den vokser ut av noe som fremkaller destruktiviteten i den; -!
En Individuell Dionysos mot Patriarken eller Matriarken!

29

Der beskrivelsen er helt presis, er det mindre rom for frihet, protesten innskrenkes, den andre har rett: dette er faren ved argumentet, at dets grunnlag er å - beskrive den andre slik han er: - og at det da brukes mot ham, for å kontrollere ham!

30

Den naturlige kausalitet, ikke som belønning og straff ellersom lydig eller ulydig mot autoritetene - men som utgangspunkt som handler og reaksjon som handler tilbake: belønning og straff er like som årsak, de vokser ikke ut av hverandre, slik den sosal-sosiologiske verden er skrudd sammen; - alt har en årsak, slik både belønningen og straffen har en årsak - men straffen vokser ikke ut av belønningen, eller omvendt!

31

Den naturlige kausalitet - nummer to:
Den naturlige kausalitet, er ikke belønning og straff eller normal og unormal - denne kausaliteten er en selvoppfyllende profeti, som sier at belønningen og straffen kommer fra noe definerbart (moral eller umoral) og dermed relativt; belønning og straff er ikke årsaken, men metoder for målet, og målet er kontroll; -
"Normal og Unormal":Hverken samfunnets moralske normer eller den påfølgende straffen eller belønningen er en naturlig kausalitet: den er mål og metode - og den er unaturlig som kausalitet fordi den er interessebetont, fordi den er en skjult mekanisme, fordi den er en -Sannhet! (og - Evige Sannheter! bør ikke påstå å være en naturlig kausalitet, fordi når sannhetene endres, så endres kausaliteten, årsak og virkning er moral-avhengig);
Moral som årsak og belønning og straff som virkning er unaturlig fordi alle muligheter er ikke utprøvd - (hverken som moral eller som konsekvens), og ideen om at moral innebærer en "Konsekvens" er bare latterlig tvers igjennom, ja, rent ut sagt Ond: moral skal og bør være Estetisk-Eksistensielt: estetikk uten uansvarlighet og etikk uten gammeldagse fordommer;
moral skal være en oppfordring til samvittigheten, en triumf for alle - ikke for noen, og slik være en forening av gruppen og individet. Moral skal ikke jage uteliggerne, men hjelpe dem.
Belønning og straff er ikke de egentlige årsaker fordi de er gjennomsyret av normer, og normer er basert på å føle, å tro -
(Nå kaller de sine følelser for "Å tenke fornuftig" fordi dette gir dem bedre samvittighet overfor offeret, som har seg selv å takke - fordi han er irrasjonell og destruktiv!);
normer er ikke en årsak - men en nøkkel: slik at mennesker skal føle seg som noe stilt overfor de.Årsaken er ikke relativiserende eller innskrenkende, bare som helgen i ødemarken uten en vilje, årsaken bekrefter og rettferdiggjør: det har både ofre og overgri-

pere til felles, at de dyrker seg selv i årsaken, de vasser i årsakenes blod! Slik sett er årsaker, ikke en naturlig kausalitet, men en unaturlig kausalitet - men har vi egentlig noe annet å støtte oss på? Kan vi handle godt når vi trenger årsaker til å rettferdiggjøre oss med? Så søker årsaken over i ideologien for å frelse seg selv: den forkynner "Anti-rasisme" og "Rettigheter" for å ikke ha en årsak; den avskaffer sin egen kausalitet; den avskaffer - overgrepet! - som da blir - Heltegjerning! Ser man her hvordan kausalitetens avskaffelse gjør forbyter til lovlydig gjennom argumenter som er umulige og overvinne, gjennom metoder som er "Utprøvde gjennom hundrer av år", og som har bokhyller fulle av tradisjoner den lille mann ikke kan protestere mot: han har jo ingen utdannelse! Slaveriet - som frihet er et faktum!
Ikke som I George Orwells teorier fordi de ikke hadde hatt noen annen tilstand enn krig, så de trodde det var fred, at det var det naturlige, men fordi den ene "Verdien" er mål og den andre verdien er metode. Dette er den Europeiske og Vestlige virkelighet vi lever i nå, språket forminskes og kontrollerer oss, alt blir tvangsmessig, overopphetet, stuet sammen - alt blir - ekstremt! Kausalitetens avskaffelse, språkets forminskelse gjennom å hindre avfødelsen av tankerekker slik nå både høyre og venstresiden gjør det - sammen - mot de umoralske, som er de som vil søke sannheten utenfor allfarvei, uten de "Felles verdiene" sitt behov for ensretting; man kan ikke søke sannheten som noe annet - om det er de felles verdiene du søker å fri deg ifra; bare om du søker et livssyn (som ikke kan gå imot de felles verdiene, det er denne filosofiens begrensninger og betingelser, selv om den fremstår moralsk ufeilbarlig), som er individuelt for deg kan du søke fritt; - at den unormale vil være normal og at den normale skammer seg over sine moralske behov, det er også et element i denne sannhetssøkenen som er oversett - vi søker sannheten ut av våre svake sider, ut av en sosial-psykologisk maktbalanse mellom to typer hvor den enes godhet er en motsetning til den andres ondskap og den enes ondskap er en motsetning til den andres godhet - og begge gangene er han overlegen! - alt dette - det er den egentlige ekstremisme! Og det gjennomlever samfunnets bunnfall nå, der de ligger og spyr ut sannheten i gaten! Vi må se forbi bokhyllene og fagrapportene og psykiatridiagnosene: vi må - fordi alle de positive, objektivt sett, kampsakene er monopolisert - av-reaksjonisere oss selv: ikke reagere ut av det de sier og gjør! Vi må bli som dem, herskere; men når vi ikke kan bli herskere gjennom å være en lovlydig moralsk anti-rasist (og det å være det gjennom å være en kriminell umoralsk rasist -), må vi være det ved å bli viljesmessige helgener : vi må forholde oss uten en ide om oss selv, vi må forholde oss som om de ikke visste noe om oss og at det dessuten var feil; - dette er det menneskeideal jeg nå setter opp som det nye ideal for Europa og Vesten (og muligens andre deler av verden - men jeg kan ikke tale for dem): å avskaffe kausalitetens avskaffelse gjennom den viljesmessige helgen. -

32

Jeg oppdaget at når jeg ble overasket over noe så følte jeg meg øyeblikkelig littegrann truet, som om jeg ikke visste hvordan jeg skulle forholde meg - jeg visste ikke hva dette betydde for meg.
Mangel på kunnskap som konservatisme.

33

Under "De felles verdiene" kan du tro på Gud, spiritualitet, sosial rettferdighet, vennskap, kjærlighet - men bare så lenge det ikke avfødes i deg som en stor tanke og en stor følelse, og ikke vokser ut av lidelse uten en sak, eller livslyst som en filosofi, ut av nysgjerrighet som søker svar, ikke forsker svar; man kan bare tro på noe som - tro: og ikke som - Sannhet! -.

34

Hvilken Ond Gud er det som har skapt oss som mennesker som fremstår i form av kategorier? : - som kan vurderes, behandles, mishandles; at vi kan gjøres om til noe; akkurat som om han med å gjøre oss til en kategori som kunnehates ville sørge for eksistensen av moral - enten som frigjørelse fra eller som forsvar for hatet! Slik sett kunne man tnke seg at Guds skapelse var ufullstendig, han ga oss først en kategori som kunne krenkes for å gjøre oss moralske, og deretter gjorde han moralen dualistisk - at den var både god og ond! Nei, roper den kristne. Vi ble til kategorier som kunne mishandles fordi vi var ulydige mot Gud - det var en straff; men hva er meningen med å kunne velge fritt mellom Godt og Ondt om begge deler gjør oss til transformerbare kategorier? Vi kunne ikke handle som skapende og erkjennende, som noe som bærer livskreftene mytologisk inne i seg - om vi ikke var fysiske kategorier. - Da ville vi måtte vært engler, som en del av skaperverket, men ikke den høyeste - vi kunne som Engler ikke brutt lenker, vi kunne bare oppfylt vår funksjon i guds opprinnelige plan; uten å være en kategori kunne vi ikke, ydmykes, og dermed ikke kontrolleres - og dette visste Gud da han tok mer hensyn til moralistene og mørkemennene blant oss.

35

Frihet som vilje uten naturlover.
Mennesket var avhengig av å fremstå som en fysisk kategori som kunne mishandles, fordi vi var avhengige av Årsak og Virkning. (Nok en gang en følelse av tvil : - hadde Alvin Plantinga virkelig rett?). -

36

- Hvorfor er du egentlig så imot multi-kulturalismen? - Fordi da kan man ikke lese de bøker du vil. - Men de bøkene er jo rasistiske! - De ville ikke vært rasistiske uten multi-kulturalismen. - Så du føler at de sier at du blir radikalisert av å lese bøker? - Delvis, jeg føler at utlendinger sier at jeg blir radikalisert av å lese bøker. - Men vil du ikke si at de har rett til å reagere? Det er jo dem det går utover! - Min radikalisme er imot deres moralbegreper. Deres fler-kulturelle moralbegreper er redd for Individets livsnytende, frie sannhetssøken. De frykter at jeg skal se tingene på en bestemt måte. - Hvilken måte? - Det utlendingene og de fler-kulturelle frykter er ikke rasismen i bøkene, men det som går utover dem der, og det er å åpne sin horisont mytologisk, ikke moralsk.

37

Kansje det somatiske og det psykiatriske helsevesenet kunne bruke andre begrunnelser enn de medisinske begrunnelsene for å rettferdiggjøre en type behandling, eller ikke rettferdiggjøre den - som for eksempel en Individuell eller kulturell begrunnelse: (Omskjæring, kalde og varme bad etc).

38

Det fler-kulturelle borgerrettighetssamfunn sørger for at pasientene ikke har rettigheter til å unngå diskriminering - de blir diskriminert om de nektes behandling! Dette er de "Felles verdienes" store paradoks: at "Rettighetene" fører til ulike konsekvenser for ulike mennesker og defineres ut av kategorien man tilhører.

39

Det normale og unormales konsekvens-fellesskap:
En moralistisk, konform sladre-normalitet, basert på statistiske fakta, som ikke tåler å bli motsagt og hvis største kunnskap i livet er om å manipulere andre gjennom det sosiale spillet : - er dette alt de har å tilby oss!? Er det merkelig at enkelte av oss blir - "Radikaliserte"!

40

Det er ikke om Gud eller Vitenskapen har rett som er det viktige, men sannheten om livet ditt, dets endelige oppgjør, dets sidebekker og strandede planer, dets forkynnelse til seg selv -
Bare den som fortsatt hører hjemme i Samfunnet med en drift behøver svar på "Vitenskapen mot Gud". Fordi dette svaret er en metode. Metode for hva? En beskyttelse mot menneskets dualistiske og monistiske natur.

41

Noen ganger opplever man noe som dumt, ondt eller sinnsykt fordi man forbinder det med noe : (Nasjonalisme, Homofili, Boklesning for seg selv). -

42

Svar på Lukas, 14, 11:
Det å ha forestillinger om andre er den egentlige selvopphøyelse.

43

Fortsatt svar på Lukas, 14, 11 - utvidet versjon:
Det å ha forestillinger om andre, som du representerer, og som vil noe med den andre, er den egentlige selvopphøyelse.

44

En ytterligere kommentar, nært beslektet med temaet:
Man kan ikke tale om et menneskes egentlige side, fordi mennesket har en erfaring som kan uttrykke seg tosidig, utvikle ulike behov ut av samme erfaring; - og uttrykket er en metode, en drift, en agenda; om du har investert interesser i den andre, som strider mot hans selvoppfatning - så betyr ikke det at han ikke kan endre selvoppfatning senere - og at interessen da var gyldig; da måtte man si at interesser som tvinger, hykler og sladrer er ugyldige; men man måtte også si at interesser som er omsorgsfulle og respektfulle er ugyldige, ettersom de kansje ikke ser den andre som det han er (etter at han har endret mening om seg selv), men bare ser ham som sin motsetning, sin fiende; noe de må kontrollere og definere - umyndiggjøre og umenneskeliggjøre; min egentlige side: det er kansje når prosessen er over, og det som kan endres, er resultatet av prosessens negative sider (fordommer, sinne, usikkerhet), som lokker meg til befrielsen i omvendelsen?; -
min egentlige side: er kritikk av mine svake sider, ikke som at de får meg til å oppgi meg selv og la meg omvende, men de sider som oppmuntrer troens og erfaringenes farlige sider?; -
Hvordan vet så du at Gud og moral ikke er dine egentlige sider? spør de. - Jo, fordi jeg ikke er en lederskikkelse som det. Fordi, de vil fortsatt forsøke å kontrollere meg, nå med rett. Fordi, jeg får indre ro etter å ha slukket tvilen og egenviljen, men drømmene og ambisjonene er fortsatt uoppfylte. Fordi, det er uanstendig og underkaste seg der man har rett. Fordi, ingen hørte på meg, de ville bare redde meg, den de så og ville ha. Fordi, de vil kun ha deler av meg. Fordi, jeg ikke blir godtatt, men tolerert. Fordi, din menneskelige verdi ikke bare ligger i troen, men også i motstanden. Fordi, jeg er avmektig og ikke blir gitt noen makt som troende likevel. Fordi, jeg må oppgi de erfaringer jeg aldri fikk noen rettferdighet for.
De Rasjonelles Irrasjonalitet (fordi den er en overlevelsesmetode for selvrespekten!), forsvarer seg mot mindreverdet i å være uten Gud, jeg som avmektig, forsvarer meg mot mindreverdet i å ta feil. De rasjonelle vil ikke herske uten Gud, Normalitet, anti-rasisme; et begrep som rettferdiggjør og rasjonaliserer det de gjør for dem - fordi de hater sin ege: moral som de er født med, de hater sin egen herskermentalitet - derfor trenger de Gud og moralbegrepene!: som èn terapibok som forteller dem at de er verdifulle!

Men la meg så avslutte dette lille stykket med følgende analyse: deres egentlige side er verden som Vilje (Intelligens), og Sannhet (Realitet) - som moralske skavnker;
min egentlige side er verden som behov (U-intelligens: grums - hevn, sinne, usikkerhet, misunnelse) og diagnose (ond, dum, sinnssyk) - som både moralske svakheter og moralske styrker;
dette er det egentlige motsetningsforholdet mellom Godt og Ondt, ikke handlinger (som kan straffes), men biologi (som kan forbedres-!). Alle skeptikere og rasjonelle vitenskapsmenn bærer denne svekkede karakteren i seg, uansett hvem de er. Vår eneste sjanse er å innse at vi er en annen natur enn den gode og separere oss fra ham - begrepsmessig: vi er ikke Onde, som en motsetning, vi er monohumanistisk - uten at noen eier, definerer eller kurerer oss! Fordi den vestlige (og også muligens Østlige ---) strukturetikk er død - for oss! Etikk er ikke - en struktur! Etikk, den vil videre, vil lære, vil forstå, vil bevise - ikke bare eie, definere og kurere - og slik kontrollere! -
Den Vestlige etikk er død! Lenge leve monohumanismen og den maniske monisme! Vi er mest levende når vi lever med - en oppgave. - Og mon tro, om ikke oppgaven er å finne hjem, ikke til sin rolle, men til sin realitet?. -

45

Vi klarer ikke å se et menneskes helhet : både dets status, dets handlinger, dets natur, dets egenskaper og dets historie; vår moral er reduksjonistisk - bare et fenomen passer til - det vi skal bruke det til!: vi mennesker praktiserer en blanding av nytteetikk og reduksjonistisk etikk.

46

Forlengelse av Kierkegaard:
Ikke balanse mellom det Estetiske og Etiske for å oppnå lykke, men det Estetisk-Eksistensielle tolket gjennom en evolusjonær Dualisme som henter og bruker egenskaper, tanker, ord, fra både Godt og Ondt, og lever som mest levende når vi er - besjelet.
Om den besjelede, Dualistiske Estetikk.

47

De sosialiserer og stigmatiserer oss, de av-radikaliserer og avromantiserer oss - fordi de vet at både gode og onde kan ydmykes og at vi beskytter oss fra det gjennom moral og umoral, gjenom å volde skade; den onde frykter å bli omvendt, se lyset, tvunget til å tenke om igjen; den gode frykter, fordi han vet at han har rett, alternative begreper, alternative perspektiver - begreper og innsikter som utfyller eller overvinner deres begreper: - for den gode kan bare rettferdiggjøre sin makt, sine føl-

elser, sine fordommer om du vil - gjennom et språklig begrep som fremkaller dualisme og sjelelig dissonans - eller en egenartens dissonans, fremkaller skam, skyld og usikkerhet i den andre - binder ham til seg, overtar hans bevissthet, overtar ordene hans, blir hans vokter, blir hans dommer og bøddel - (og straffen er og komme for å motta skjenn når han ber deg om det - være en som blir til, ikke en som finnes til; være avskrevet, være vernet); - noe som skaper en personlig-etisk grobunn for en smeltedigel og en u-avklaret type, ut av sin egen svikts eller skavanks møte med sosialt grums; du blir en tenker, fordi de behandler deg som om du ikke var det, og at du dermed trenger å bli det, for å forsvare deg selv!; - alle, entende er gode eller onde, kristne eller muslimer, kommunister eller fascister - synes det er verre å ydmykes og krenkes av andre, av fremmede, enn av sine egne; - eller må man kansje også her gjøre et skille?: at den onde ydmykes av det fremmede i det den gode kaller godt - fordi det tjener deres makt? av å oppgi seg selv, av å oppdage andre sider av deg, av å skamme seg over å ha tatt feil - å selv ville være intellektuell overlegen fordi dine bitre erfaringers behov vil det så gjerne - (men for så å oppdage at det kansje ikke var en kobling mellom dine erfaringer og det å ha rett? At etikk og Individ var kansje to forskjellige ting? Eller rettferdiggjør det som volder skade, at man søker rettferdighet - som tanke? Eller må man nødvendigvis inn i rettssalene?). og den Gode, kansje han ydmykes av - seg selv? Å miste herredømmet over seg selv, å oppleve at noen andre tar kontrollen (Fascistene!), å ikke kunne definere andre, men selv bli definert - og kansje kurert?! Dette er marerittet for den Gode; la oss så avslutte med å huske at både den gode og Onde frykter noe (og dermed elsker de kansje det motsatte?), men at denne frykten avslører noe om deres natur og type, ikke om deres handlingers og egenskapers eventuelle verdi, status og bedømmelse.

48

Sannhet, faktaet - det er middelet for å fremkalle den reaksjonen som du trenger for å herske over den andre, være en dominant hann eller en dominant hunn - det som gjør at du kan respektere deg selv, fordi dominante hanner og dominante hunner kan bare være Intelligens, som hersker - og de underkastede hannene og hunnene kan bare være Intelligens som slave! Dette er en forvrengt virkelighet, hvor rollene aldri møtes; enten er de begge det samme - som motsetninger; eller så er de "En-pil-som-bommer-på-målet-moral", det vil si at den moralske sine umoralske sider ikke står i forhold til den umoralske sine moralske sider: de er ikke motsetninger, men de tror det - fordi de møtes i den enes overflate (Frelst), og den andres overflate (Synder) - eller overflate mot underside, jeg tror det også har noe for seg å si det slik; for det kunne lett snus på hodet slik at den frelstes synder (underside), står i moralsk og dømmende og straffende motsetning til den Syndiges frelste sider (håp for fremtiden, erfaringers behov, avsløring av moral som historisk fordom) - dette kaller jeg "Vekselvirknings-moralen", eller "Konkav og Konveks" prinsippet. Kansje må Vestens moralfilosofi, i form av nytte-etikk, plikt-etikk og konsekvens-etikk skrives om, i henhold til dette prinsippet? For er ikke all moral en halv fremstilling av - begge?!

49

Den Kristne mannen stoppet meg på gaten, dyttet en brosjyre med en korthåret Jesus (noe som han fortalte var av avgjørende betydning for hans tro), og sa med et medlidende, selvbevisst, nesten stolt smil: den skal du ha! Jeg begynte å prate om teologi og om den store David Friedrich Strauss, og at bibelen ikke var en historisk reportasje, da han sa: jeg vil ikke at du skal kunne utviklingen av det hele, jeg vil bare at du skal tro på Gud og Jesus. Nok en gang, med et smil, nesten litt intelligent denne gangen.
For hvor skulle han få fotsoldater ifra, om alle satt på kirketrappen og diskuterte - istedetfor å gå ut i verden og "Gjøre alle folkeslag til deres disipler" og vise sosialt engasjement!
Hvorfor skal jeg tro på Gud og Jesus om jeg ikke kjenner argumentene for og imot (på en annen måte enn den nedlatende og bedrevitende tonen de brukte når de ga meg absolutte svar på noe jeg ville vite mer om). Den som "Kan hele utviklingen" er ikke så lett og forme, han eller hun vil lære om Gud, ikke belæres om Gud.

50

Studentene sa oppgitt og fortvilet da de leste Albert Camus sine ord ifra 1942 om at "Det eneste filosofiske spørsmål av betydning er selvmordet: om det er verdt å leve eller ikke": - "da er filosofi farlig"! De vil blande etikk og medisin: de vil at moral ikke skal kunne brukes mot forestillingen om at "Noen mennesker er syke og trenger behandling", de vil ha frie tøyler! Etikken, det er hvor langt de kan gå i behandlingen, ikke i om den er umoralsk eller ikke! ---
Det er bildet om den "Bevisstløse student": hun eller han sitter der og og fyller opp sine fordommer med intelligens, bevisstgjør sine simple stereotypier, ikke moraliserer (for da er tankene alminnelige -), men fag-li-fiserer sine personlige behov, beviser sine ydmykelser (ikke sett deg opp mot meg!); -
det livsfarlige sprengstoffet i etikk som å kurere, og ikke etikk som det å inkludere.

51

Den sykes situasjon og den forslåttes situasjon i Bøkene til Omre og Scott tilhører fortiden: idag forsvarer man ikke pleiepasientene, betingelsesløst, man forbedrer deres rolle innad i systemet, man fokuserer på "Deres situasjon", ikke som et personlig problem, men som et faglig og profesjonelt problem;
behahdlingsoptimismen er erstattet med TV-titternes avstumpethet overfor saken: bli ferdig! Hvorfor skal vi plages med dette!
Pleiepasientene er klientifiserte, pasientifiserte, passiviserte - (eller skal vi kansje si - aktiviserte!); hvordan fremstille noe som negativt, når det som skal til for å fremstille det som negativt - følelsene, allerede føler at det er noe som er for verdiløst til å snakke om eller bry seg med.

52

Mot Derridas "Om Grammatologi":
En persons huller og indre selvmotsigelser er selve forutsetningen for dialektikken, forutsetningen for revolusjoner, forutsetningen for partiene - slagene; for livet! Det at en person og en tekst bare kan bevise noe av seg selv, istedetfor alt, bidrar til at det som bevises renses og styrkes: man må argumentere, dokumentere; man finner frem til seg selv - de indre "Hullene" og de indre selvmotsigelsene gir meg ikke "Mange meninger", men de gir meg noe som beviser det motstridende: en vei ut av noe, en vei videre; (og det å tolke verden som erfaring, fornuft eller som Irrasjonelle fornemmelser er meningsløst, ettersom noen typer har mer av det ene enn andre, og de da "Fortolker" verden ut av sin interesse!; de filosofiske motsetningene er typebasert, er egenskaps og status basert; det egentlige spørsmål er som Camus berømte spørsmål om selvmord, et som tar stilling til livet, det vil ikke forstå det); Alle er enten stemplet som moralske eller umoralske, ikke som mange meninger man må tolke; det de tolker er ikke når vi er mange ting - men når vi er en ting! Da dømmer de oss og da ser de oss! Ellers er våre mange meninger som bare hver enkelt kan tolke, en del av kategorien vi tilhører, diagnosen vår;
det finnes ikke noe sånt som et virkelig filosofisk problem eller svar på spørsmålet: fordi det finnes ikke noe fast utgangspunkt, det må tilegnes, overtas, besittes - du må forme og definere det. Der det stilles spørsmål er det noen som er eller vil være utgangspunkt for det hele, noe vårt vesen og vår genetikk muliggjør; det som er felles er nødvendigheter for at det som ikke er felles skal kunne komme frem (at forbrytelser straffes).-

53

La den som sier at det er noe felles for alle mennesker og at man ikke kan relativisere, vurdere moral ut av handlingens konsekvenser! : for hvem? Presten eller heksen? Familien eller Alkoholikeren? Psykiateren eller pleiepasienten? De har vidt forskjellige interesser. Og "Det at noe er felles" brukes ofte for å underkue, for om "Det er noe som er felles for alle" så er det du som har det til felles med oss! Dermed må du tilpasse deg til oss! Vi har ikke noe til felles med deg! Man snevrer inn det som er felles til en sosial og politisk gruppe, man gruppe-gjør det som er felles. Og handlingen som har ulik konsekvens for oss og dermed ikke er felles, den gir oss også ulik sosial status - dermed er vi overhodet ikke felles!.

54

Den som vil ha frihet må først erkjenne at noe er felles, (så han ikke blir drept eller frastjålet alt han eier), men så må han erkjenne at ingenting er felles, for å oppnå frihet, og ikke bare rettigheter.

55

Sosial-Sosiologisk streng-teori:
Å komme til forskjellige konklusjoner ut av samme utgangspunkt, eller komme til samme konklusjon ut av forskjellig utgangspunkt - det er alt!

56

Kansje kan man hevde, med litt bitterhet i stemmen, at menneskets intelligens er begrenset av deres seksualitet og av deres omsorg, som igjen begrenses av at de er avhengige av noe å forholde seg til: (en sannhet, et fakta, en type klær og utseende).

57

Tilslutt kommer hatet som en avart av realiteten, ikke som bevis for realiteten; hatet er ikke en relasjon, men en dysfunksjonalitet; hatet kan og vil ingenting - fordi menneskene rommer ikke både gode og onde sider; hatet er sjelløst, fordi man ikke tror på hatet lengre; hatet er ikke en teori lengre, men et avstumpet behov for å bli til en teori; - hatet tenker ikke mer - det føler: det hele er over, alt er tapt.

58

Så meldte en tanke seg: hva om det nettopp er halliken med Gullsmykkene som evner å handle annerledes? Fordi han eller hun samvittighetsløst tenker strategisk? Mens vanlige mennesker ikke har noen annen erfaring med "Det Ondes problem" enn "Tror du at du er tøff"? Kansje er moral å beherske en situasjon og for å beherske en situasjon må du tenke strategisk?

59

De store religionene, politiske ideologiene og moralsystemene består i å identifisere noe negativt for så og oppdage en metode for å kurere det på: - man begrenser sin egen relasjon til andre til noe relativistisk avkreftende; man må moralisere som normal --- man må eie, definere og kurere --- man gjør som Ideologi, det andre gjør som personlige egenskaper ---
Man tenker - utrolig og veldig intelligent: rundt et begrenset utgangspunkt, som isolerer seg fra resten av virkeligheten, og som derfor ikke er en intelligent tanke, men en begrensning av intelligensen til gjenkjennelse - av bestemte begreper, symboler, klær og utseende, musikk, kjønn, alder).

60

Utgangspunkt, sammenheng, uttrykk : og læresystemet er begrenset til seg selv og kjemper derfor egentlig mot - seg selv!

61

Den egentlige moralske innsikt er at årsaker ikke rettferdiggjør, man kan ikke avsløre den andres årsaker som ugyldige og mindreverdige; - og dermed blir det hele farligere, for da kan man beskrive hans årsaker, som noe man må følge som fakta - uten at de vekker noe, som for eksempel motstand, tvil eller kreativitet i deg! Årsaken nøytraliseres, den er ikke dualistisk lenger, men bare temmende; - om årsaken sårer deg, gjør du opprør; om årsaken ikke forstås av deg eller anerkjennes som fornuftig, underkaster du deg - uten at du har stilt spørsmål eller klarer å stille spørsmål ved årsaken! Vokt dere for de rasjonelle årsaker! Der beskrivelsen er helt presis og når den ikke vekker noe i deg, der rommer deres årsaker en hel avgjørende verdensanskuelse, hemmelig og skjult i rasjonalitet og fakta, og du selv er blitt et reseptorelt medium, som er fjernstyrt - uten medisiner!; - opprøreren, overgrepsofferet og den kriminelle: ja, rent ut sagt, de gale, taperne, geniene - det er de som må gjenvinne fakta og Rasjonalitet, som siden 1700-tallets Opplysningstid har blitt brukt av konservative krefter med psykologiske metoder for hånd til å kontrollere oss! Omdefiner fakta og rasjonalitet fra barnepikementalitet, til tapernes rettferdighetstørst, de gales erfaringer, opprørernes mål, genienes talenter - ikke fakta som skjult kontroll, men fakta som reell kunnskap; Den eneste årsak er den som gir begge verdighet, eller som uten problemer eller innsigelser avskaffer behovet for "Begge". -

62

Godt og Ondt har det til felles at de begge er reell panikk grunnet følt fare, som forveksler forestillinger om seg selv med sannheter om den andre, og hvor middel (Ære, Nestekjærlighet, Respekt, Dyd, Storsinnethet, Selvkontroll) forfalskes til å være mål, som tilslutt logifiserer seg selv gjennom et konstruert historiesyn: (Det var ingen kvinnelige genier, alle kunstnere kommer fra velstående hjem, alle høyere kulturer er Europeiske etc) - og dermed er "Realiteten" og "Faktaet" et faktum!

63

Så kapitulerte jeg: kansje tenkte vanlige mennesker mer enn jeg trodde, til tross for sitt moralske driftsliv, men de tenkte

gjennom å fungere normalt i en rolle preget av rutiner og ritualer, der de behøvde betryggelser og forsikringer: dette kan muligens erstatte den noe forenklede forestillingen om "Den bevisstløse masse", med prinsippet om "Den funksjonalistiske tenkning".
Muligens vil den nå en like stor popularitet.

64

Ettersom Kristne og Muslimer blir psykologer og ikke lenger frykter psykoanalysen - (fordi både tro og viten representerer samfunnet - maktmennesket i dem - og de tilnærmer seg troen, det vil si moralen, rasjonelt: uten et driftsliv, men gjennom et intelligensliv), og stort sett alle andre også bruker psykologi for å fremme sine meninger og standpunkter, så kan man ikke skille mellom person og sak - fordi saken med fremmes ved hjelp av personen, det vil si psykologien - (og forresten har alltid argumenter blitt fremmet som en del av en dualistisk type-balanse og en dialektisk oppførsels-balanse - tonefall, ansiktsuttykk og gester -).
Her er ingen lenger uskyldige. Psykologien analyserer ikke lenger menneskenes sinn, men de utenforsattes sinn: psykologi er ikke en fagvitenskap, og dermed objektivt sett sann, den er en blind maktstruktur, og dermed objektivt sett relativ.

65

Ikke avskaffe dualismen bare politisk ("Den andre", "Dem og oss"), men også avskaffe dualismen moralsk (sosial kontroll på bygdene og på arbeidsplassen og på skolene, forestillinger om andre, religiøse følelser etc.). - I politikken må man også skille mellom venstre og høyresiden (bortsett fra når de står sammen mot radikaliserte ekstremister!), så ikke engang i politikken er det å avskaffe dualismen, absolutt - dualismen må avskaffes relativt.
Avskaff Dualismen gjennom å være Tenker, ikke ved å betvile hele det ubetvilelige kun fordi Tidens Tegn forlanger det.
For ikke ville vel de betvilt at "Vi var de andre" om ikke muslimene og utlendingene fortalte dem det - fordi de frykter å være rasister, fordi de forbinder det med taperne!
Vær en Tenkende Dualist! Se godt for det det er og se Ondt for det det er!

66

Moral er en forlengelse av sosiale evner (enten det dreier seg om manipulasjon eller mestring), og det er også en forlengelse av intelligens, og både sosiale evner og intelligens er opphavet til fordommer.

67

Radikalisert: det er et fortidig tema i litteraturen som man har endret mening om (Tapte Illusjoner); - Radikalisert, det er smeltedigelens menneske med både gode og onde sider, det er å vekke til live drivkrefter, det er å si noe avgjørende, det er å sette ting inn i en større sammenheng, det er å tenke store tanker, det er å føle seg som "Bærer av mytologiske krefter", det er å føle seg besjelet, det er å "Tilegne seg en verdensanskuelse, det er at noe betyr så mye for deg at du lever et elendig liv, og det er at dine store tanker uttrykker seg som "Teorier"!: alle tanker og meninger som du vil skal bli tatt på alvor, må unngå disse kjennetegnene.

68

"Radikalisert-begrepet" hindrer nye tanker i å komme (ikke nødvnedigvis nye historisk sett, men nye for dette samfunnet), fordi "Radikalisert betyr det som er sosialt gjenkjennelig: det er ikke lenger geniene, men forskerne som bringer Sannheten til torgs.
Det radikaliserte har av en eller annen grunn forlatt det å fungere normalt i en rolles livsstadie som er preget av rutiner og ritualer, og som trenger betryggelser og forsikringer - han tror ikke lenger på normalt og unormalt som moral, men han tror på normalt og unormalt som tanker.

69

De moralske og normale har argumentene, de som samsvarer med tidens psykologi (enten den er rasjonell eller irrasjonell), og de umoralske og unormale har kunnskapen - om seg selv og virkeligheten (den fakta-rasjonalistene ikke har tilgang på fordi de må fornekte det de gjør mot andre). Oppgjør og avklar begge sider, slik at argumentet tjener kunnskapen, men uten at begge to forsvarer en gammeldags type-balanse (der en er en ting og en annen er noe annet).

70

Om man omdøper æresdrap eller æresrelatert vold til skamdrap, så legger man kansje ansvaret på den som gjør det, men man fratar kansje kulturen, og til og med religionen, ansvaret?
Tanken er luftet.

71

"Radikalisert" er ikke en beskrivelse av årsaker, det er bare en beskrivelse, ordets makt.

1

Lyset og Mørket, kan man tenke seg, er en motsetning for den som vil noe med andre, ikke for den som erfarer noe med andre.

2

Lyset - finnes ikke! (som moral) - for Lyset, det er den godes negative følelser og tilskitnede drifter forherliget og kamuflert, omgjort. Det egentlige lyset, det gjemmer seg i den underkastede og viljesløse som hans eller hennes måte og takle sine følelser på, deres behov og deres uttrykk.

3

Livets egentlige meningsløshet, som aldri kan bekreftes eller unnslippes, er at intelligens, moral og fordommer smørjes sammen i et rovdyr som bare gjør det det må, uten unntak, som fremstår med overlegne argumenter for underlegne drifter (enten de forsvarer noe rasjonelt eller trosmessig!), uten felles moralbegreper: (dette har ikke du rett til! Ikke bland deg i våre saker! - det samme begrep holder nede en og løfter en annen opp -), og hvor begrepene forfalsker virkeligheten: - (hat kamufleres bak kjærlighet, kontroll kamufleres bak omsorg etc).

4

Om Stolthet kommer fra en som er underkuet og viljesløs, og ydmykhet kommer fra en som vil kontrollere - da snus rollene på hodet:
de frigjøres fra type-balansen og reaksjons-balansen (fordi situasjonen renser egenskapen -), egenskapene blir da metoder for drifter som vil det motsatte; - og ondt blir godt og godt blir ondt, alt sees som verdi-forstørret: det tidligere onde (akkurat som i Kristendommens types opphøyelse av drifter til noe dydig), blir "Mytologiske og store krefter inne i oss"; og når alt er likestilt og likegyldig: er det noe annet igjen av krigen mot Djevelen enn ens egne - følelser?
Man hater fordi hatet is seg selv føles - moralsk! Man bekjemper Djevelen fordi han spiller en rolle - og om han ikke gjør det, har de funnet andre måter og oppnå sine interesser på; noen ganger er det også en kamp mellom egenskap og verdi som er ferdiguttenkt, eller en kamp mellom drift og verdi som er gjennomtenkt: - de seirer gjennom at vi ikke er klar for å kjempe eller føler behov for det.

5

Lyset er de selverkjennelser som den gode vil unnslippe, og lyset er den ondes behov for å slutte å være radikalisert og bli det den gode frykter at han skal bli: tenkende! - moral og umoral som en spirituell motsetning mellom lysets og mørkets krefter finnes ikke: både den gode og den onde kommer fra mørket og lengter opp mot lyset.

6

Ufullendt:
formet, kuet, ydmyket - så glemt:
og så så de overgrepene som symptomer på en psykiatrisk diagnose; som et bevis -

7

E. Du Bois Reymond spør, i sitt berømte spørsmål om naturerkjennelsens grenser og de ønsker og stemninger som fører utover den: "Hvorledes kan farver og toner oppstå av det, som ikke selv er farvet og tonende? Hvorledes kan sjelelige opplevelser oppstå av det som ikke er sjelelig? Hvorledes kan bevissthetenes opplevelser av verden oppstå ut av mørk og stum materie?".
Fordi farver og toner er den beste måten materiens atomer kan fremstå for mennesket om det skulle kunne utholde seg selv og den "Stumme og tomme materie", og kamuflere sin opprinnelse og sitt vesen. Fordi farver og toner er nytelse og vi var avhengige av nytelse for at materien skulle kunne fungere: (mat, seksualitet, venner, musikk, idrett, etc).

8

Heuristikk og sjabloner er best forstått som en sosialistisk teori, og ikke som en Kapitalistisk teori.

9

Den egentlige "Ekstremismen" som det å måtte akseptere det synet de har på deg som et fakta som ikke lenger er oppe til diskusjon.

10

Det er den som tenker strategisk som kan handle annerledes.
Godt og Ondt er revirtenkning uten bevis og Normalt og Unormalt er revirtenkning med bevis, og disse moralbegrepene forvirrer den som ikke klarer å forholde seg til realiteten - han tror det er dualisme (Dyd, ære, respekt, nestekjærlighet), mens egentlig handler det om å se realitetene for det de er. Den gode moralist (maktmennesket), ser realiteten praktisk (leder/ledet), men må uttrykke seg og rettferdiggjøre seg ideologisk - for å narre avmaktsmennesket: (Schizofreni-diagnosen, nestekjærlighet, bruke sine evner, historien har materielle drivkrefter, konspirasjonsteorier, storkapitalen, folkeskikk, "Felles verdier").
Slik sett er Dualismen en metode: den er ikke delt mellom Godt og Ondt, men dualismen er den narredes virkelighetsbilde ---!.
Mens den onde immoralist mottar virkeligheten ideologisk fra makten og vil seire gjennom teorier, som de tror er reelle, men som er et produkt av realitetens metoder: (vilje til makt, Satanisme, Nasjonalisme, sekter).

11

Ikke bare gyldig skamfølelse som moral, men også gyldig lystfølelse som moral.

12

Den som ubevisst frykter, langt bak i bevisstheten, en visjon om eller et håp om et idealsamfunn, styres kansje av fordommer, eller kansje av det som ofte er dens motsetning - makt?

13

For om det fantes noe sånt som et lykkeland, der all nød var borte og alle fikk det de trengte, så har vel ikke ditt syn på meg noen makt over meg lengre? - men det er vel neppe det du er redd for, eller hva, mine venner?

14

Å være "Radikalisert" er idag siste skanse for individualiteten, for å få rettferdighet på annen måte enn å oppgi seg selv, tenke positivt, for å føle seg verdifull på annen måte enn å "Fortelle sin sterke historie": man ser idag ikke lenger med blide øyne på den ideologiske rettferdighet - fordi autoritetene har oppdaget at man kontrollerer mennesker best om de ikke forholder seg til ide-

er (fordi en ide har en motsatt ide); la oss heller få dem til å forholde seg til tenkemåte (rasjonalitet), for da er det en motsetning (irrasjonalitet), men etter den Andre Verdenskrig er det ikke lenger mulig å forholde seg til Irrasjonelle erkjennelses muligheter som noe positivt: irrasjonalitet og følelser er negativt fordi vi bare ser rasisme som negativt; - vårt forkortede og begrensede begrep om ondskap gjør følelser og irrasjonalitet negativt - følelser er onde, dumme og sinnsyke: fordi de har mistet et kulturelt og ideologisk ståsted.

15

Og angående kvinners rett til å bestemme over egen kropp: begge sider kan ikke få rett, enten må kvinnen eller barnet være i fokus; det er akkurat som om realiteten hater oss, den vil at vi skal lide og være ufrie - realiteten vil begrense vår godhet.

16

Perspektivene våre: kristendom, andre religioner, filosofi, psykologi, Vitenskap, sosiologi, Demokrati - autoritetene og jevne borgere; så erfaringer og egenskaper, roller og livsstadier; så at komplisert grammatikk er for kompliserte mennesker og enkel grammatikk er for enkle mennesker, forestillinger - det finnes knapt nok noe perspektiv på tingene, vi kan ikke få med oss helheten, vi kan ikke tenke over alt - vi narres: realiteten er drøm, røk og forvirring, alt er falskt: vi bekreftes når vi handler, men alle handlinger må gjøres mot noen av noen, eller de kan undertrykkes om de er positive: realiteten er det eneste ekte vi har, men den gir oss ingenting annet enn kamp, realiteten gjør oss til vinnere eller tapere (og nyansene gjør oss aggressive),og vi blir vinnere eller tapere gjennom metodene våre - og metodene våre er ikke felles, de er monopoliserte.

17

Mennesket er alle tings målestokk, sa Protagoras: og mennesket er interesser og metoder - det er de som definerer hvem og hvorfor og hvordan vi er, de avgjør vår skjebne.

18

Thomas Wolfes mursteinsroman "Finn veien, Engel" er som et lite univers som rommer alt. Hver setning avslører en erkjennelse og en dypere forståelse av livet. Det er ett av mitt livs store tragedier at jeg ikke hadde det i meg til å skrive slik litteratur: fortellinger lærer deg mer om livet og menneskene enn store tanker, kansje spesielt om de tankene er kritiske.

19

Den som tenker rasjonelt har en fordel i at han fjerner frykt og billig overtro, men han har den ulempen at han mister medlidenhet, innsikten i seg selv - kontakten med hvem du er på et elementært og samtidig komplisert nivå - pluss at du blir lettere å kontrollere. De etablerte, de er følende og villende vesener som bare snakker om fornuft for å få oss til å gi opp.

20

Allerede på et tidlig tidspunkt i historien, ser vi muslimenes rasjonalitet overfor vitenskapelig overtro, men total Irrasjonalitet overfor moralsk overtro.
Det er i utjevningen av religionenes forskjellige "Overtroer" vi nå må strekke oss mot.

21

- Vet Plantasjeeieren noe som helst om Slaven! spurte pleiepasienten psykiateren opprørt og overasket i et kort utbrudd.
- Det at Slaven føler seg undertrykket bekrefter jo bare hans diagnose, han er paranoid Schizofren! Han føler de forsøker å overvåke og kontrollere ham, og så flykter han - med voldelige midler!
- Du er ikke Slave, svarte psykiateren rolig og overlegent.
- Fordi dere ikke kan behandle meg som en. Dere kan bare behandle meg om jeg er pleiepasient. Det er "Ideologiens nødvendighet". Dere kan bare kalle meg syk fordi fordi det er det eneste kontrollmiddelet dere har igjen.
- Vi vil ikke kontrollere, bare hjelpe.
- Jeg har aldri bedt om eller ønsket noen hjelp.
- Du er syk. Du trenger hjelp.
- Jeg er syk, fordi dere ikke har slaver lenger.

Resten av samtalen husket han ikke.

22

For var ikke Dualismens behov for overlegenhet, seksuelt, rasemessig og økonomisk, bare en billig erstatning for den eksplosive følelsen av ung lykke, av kreativitet, av eksistensialitet, av det "Rike og sterke", av det overveldende - rus uten ulykke og vilje uten irrasjonalitet, som de så overtar og moraliserer om til uttrykk for religion, for psykiatri, for jevne menneskers enkle forestillinger (for hvem kan egentlig i fullt alvor basere et syn på rett og galt på noe så snevert som normalt og unormalt - på at det du selv er, er overleeent, uten argumenter eller fnugg av bevis?!); Dualisme er et forsøk på å nedsenke vår sjel i den fysiske verden slik at den kan bli til leire og støv, bli til handling og tanke som kan bindes, kues, ydmykes og så glemmes.

23

Den moralske spissborger får kontroll over sin indre verden, ved å kontrollere det som er i den ytre verden, men han kan bare gjøre dette ved å påstå at kontrollen er moralsk; han er en ekstraordinær blanding av intelligens og dumhet.

24

I det frie Vesten gjør man ikke som i Kommunist-Russlland og tvangsinnlegger forfatterne på prsykiatrisk avdeling: her "Stopper man boken" - fordi det er slik Demokrati virker! Har man hørt om et verre kulturhyklerisk paradoks?

25

Den største forskjellen på Kapitalisme og Kommunisme er at under Kapitalismen blir man sperret inne på sinnsykehusene med en god grunn.

26

Står vi ved begynnelsen på den "Moralsk-Darwinistiske" tidsalder?: at de religiøse og moralskespissborgerne ikke lenger trenger moral for å kontrollere og eie oss, men istedetfor kontrollerer og eier oss skamløst med - makt? At de moralske blir som Adolf Hitler, og åpent og ærlig innrømmer sine mål, og er stolte av det? Hva kan vi da som svake, umoralske byttedyr egentlig stille opp med? Når mennesket ikke både er godt og ondt, slik at vi kan protestere på deres onde sider, men er bare godt og bare ondt, og vi ikke har noe spillerom - da er vi svake, vi er umoralske, vi er ikke kreative, vi er dumme, vi arbeiderklasse og vi er irrasjonelle: da, og først da, er vi Onde, dumme og sinnsyke, når vår Ondskap, dumhet og sinnsykdom er uten utviklingspotensiale.

27

Nå har vi religionsfrihet istedetfor indivdets frihet, og dermed er deres jevne, gjennomsnittlige følelser og tanker alt som kan settes inn i en større og avgjørende sammenheng; det gjennomsnittlige mangler egenskaper (medlidenhet, generøsitet, storsinn),

28

Sam funnet kontrollerer og eier oss uten forkvaklede konspirasjonsteorier fordi den onde i kristendommen og den sinnsyke i psykiatrien bevises av en biologisk dualistisk struktur (sterk som kreativ og moralske fordommer/svak som uintelligent med fordomsfrihet); samfunnet, for å gjenta meg selv, trenger ikke konspirasjonsteoriene, fordi den onde i kristendommen og den sinnsyke i psykiatrien er det de er ut av språket, som opprøreren ikke har tilgang på annet enn som - konspirasjonsteorier! Urettmessig opprør kan bare fortone seg som en konspirasjonsteori fordi de avles ut av offerets brister, istedetfor ut av hans menneskelighet; - er spørsmålet om Ondskapens Opprinnelse en seirende konspirasjonsteori?
At de ikke trenger å konspirere seg fordi de Gode og Normale har teorier og statistiske fakta som holder andre på sin plass i rangordenene? Kansej er ideeń om forbrytelse en glemt konspirasjonsteori? Eller er det som nevnt tidligere, psykologisk-Biologisk: at den ene bare kan forstå sine følelser overfor den andre som av-klaret og derfor moralsk, mens den andre bare kan forstå sine følelser overfor den andre som u-avklarede og derfor umoralske?
Om Karl Marx nå skal være en konspirasjonsteori, så er vel feilen han gjorde at han pekte på at noen hadde skylden: kapitalismen, Psykiatrien og moderne, opplyst Kristendom sier ikke at noen har skylden, de har andre mer subtile midler til rådighet for å få oss til åføle oss som om det var noe feil med oss; - jevne menneskers driftsstyrte moral skylder alltid på andre enn seg selv, men den er ikke en konspirasjonsteori (den er ikke en teori, men en sosial realitet), den er hat som normalitet og konspirasjonteorier er ikke normale, men unormale.

29

Og hele tiden, hadde jeg full bevissthet om alt hykleriet, juksingen og overgrepene deres som aldri fikk noen konsekvenser satt opp mot "Konsekvensene av handlingene dine" - som noe andre mennesker gjorde og måtte forholde seg til.

30

Hele ideén om forbrytelse og straff, etterfulgt av anger og det å tenke over konsekvensene av handlingene dine, som en ytterste konsekvens av den dobbelte bevissthet, der ideen om Ondskap oppstår når den undertrykkede slår tilbake!: før den undertrykkede slår tilbake er moralen monistisk, så blir den dualistisk når den trenger dualismen for å forklare "Det uforklarlige": og det uforklarlige er at noen har forsøkt å bryte ut av den sosiale strukturen.

31

Også i primitive samfunn i jernalder og bronse alder levde man sammen i grupper som utøvde straff for forbrytelser mot gruppen. Det både tyveri, utroskap og mord har til felles, er at noen "Hevdet seg" og tok egne avgjørelser og tok styringen over eget liv.

32

Når Den Afrikanske Slaven flykter fra Plantasjen, da oppstår ideen om Ondskap og kriminalitet - noen har slått tilbake og hevdet seg.

33

Hele ideen om forbrytelse og straff går sannsynligvis tilbake til et punkt i historien da menneskene måtte samles i grupper for å overleve, og grunnet de primitive forholdene kunne de bare samles rundt tvangen.

34

Menneskene frykter ikke de sekundære forandringer (Kvinnefrigjørelse og ret tigheter til barn og dyr) så mye som de frykter de primære forandringer (Endringer av begrepene, såsom forbrytelse og straff, som moral, som normalitet).
Det er nesten umulig å finne rasjonelle og godt gjennomtenkte argumenter mot samfunnet som lar seg gjennomføre i praksis, fordi begrepene rommer det som er Godt og Normalt akkurat nå: for to hundre år siden la man noe annet inn i forbrytelsesbegrepet og kansje også i straffen; - det er snakk om en type-balanse og en mentalitetsbalanse hvor det den onde og unormale er, både som god og ond, er skjøvet langt bak i bevisstheten og er vanskelig å uttrykke, mens det den gode og normale er, både som god og som ond, fyller hele begreps-bevisstheten begge deler og fyller hele argument-bevisstheten: det er samfunnet som har alle argumentene, alle ideene, alle betegnelsene ---
de utnytter generelle begreper om forbrytelse og straff, til sitt eget formål: eller kunne man kansje si, at forbrytelse og straff som ide, er en forlengelse av den sterkes og den normales natur?

35

Både språket, begrepene om forbrytelse og straff og den totale og absolutte følelsen av å ha rett og derfor ikke ville ydmykes, er en forlengelse av den sterke og normales natur; den svake og unormale har ikke tilgang på disse tre sivilisasjonskodene; - vi må bevise at vi er gode ved å bidra til andres realitet - noe som er vanskelig ettersom "Alt nytt kommer fra samfunnet" og vi ikke kan skape noe som helst av verdi. (Men da kommer vel alt gammelt og som var feil også fra samfunnet?). Disse tre sivilisasjonskodene er den primære bevssthetsovertakelser, diagnosen (klengenavnet), er den sekundære bevissthetsovertakelsen; fordi alt den gode, sterke og normale evner å gjøre med disse primære og sekundære kodene, er å overta bevisstheten vår og omskrive følelsene våre, til vi ligger der, som et vrak; vi vil bruke disse fire kodene til noe annet enn å kurere, definere og å eie.

36

Vi kan bare kommunisere gjennom å forholde oss, men vi kan bare forholde oss med oss selv som overlegne, eller som samarbeidende mot en fiende.

37

Kampen mot rasisme er sekundær-kampen, metoden; kampen mellom leder og ledet, mellom rovdyr og byttedyr er primær-kampen, årsaken. Den som bryter ut av flokken vil grunnet at han eller hun er en begrenset reaksjon på den gode, være rasist eller mot slaveriet, avhengig av hvilken tid de lever i. De vil stort sett alltid bli en uakseptabel mening fordi de er ikke et eget utgangspunkt, men de er en reaksjon, de mangler en egen realitet, og de har derfor bare kaoskreftene, hat, forakt, misunnelse og smålighet og bygge sine meninger på.

38

Samfunnets to likeverdige, Intern-Dualistiske viljer, beskriver jeg slik:
Den Offisielle Bevissthet - i media: (Homofili er positivt).
Den U-offisielle Bevissthet - på gaten: (Homofili er negativt).
Den Historiske Sannhet - verden gjør fremskritt: (Darwin er korrekt). Den Sosial-Kulturelle Sannhet - verden går tilbake: (Darwin tok feil).

39

På samme måte som Opplysningstiden på 1700-tallet var ensidig i
sin fornuftsdyrkning,(idag tenker man også rasjonelt, men man er
kansje ikke ensidig, fordi vi ikke er dualistiske lengre: vi har
avklaret, renset og oppgjort type-balansen - og dualismen som vi
også er er ikke inne i individene men mellom dem, ikke som
en utvikling eller en kamp, men som en ferdig realitet - nå
tenker man fornufitg på riktig måte: man gir ikke oss noen mu-
lighet til å reagere - følelsenes reaksjon er umulig - fordi mot-
reaksjonen er bakt inn i deres argument, og vi da må bli vold-
elige for å hevde oss, og da beviser vi jo bare at de har rett!) -
slik som 1700-tallets fornuftdyrking var ensidig, slik er kansje
også vår tids frykt for "Det ekstreme" og det "Radikale" også
ensidig?: fordi vi har mistet perspektiver: vi har mistet smelte-
digelen, menneskenaturen, høye idealer, karakteregenskaper, dual-
isme som utvikling, overlevelse og kamp, u-avklarede typer og
slumpetreffet - vi tror ikke på sannheten lengre, men på en fell-
es sannhet, som er annerledes enn den absolutte fordi den lar
oss møtes i det som ikke betyr så mye for oss i oss - vi har
religionsfrihet: for etablerte religioner, for da er det ingen
tro som kan true samfunnets strukturer; vi har frihet for de som
underbygger samfunnets krav om lydighet! vi lever i en spaltet
kultur: vi har ett absolutt frihetsmulighet og ett absolutt lyd-
ighetskrav - vi har absolutt frihet til å utøve oss selv (politi-
sk, pressefrihet, økonomisk frihet, seksuell frihet, underhold-
ning), men så har vi et absolutt krav om lydighet overfor menne-
skenaturen i oss: vi nektes fri sannhetssøken, vi kalles "Radika-
liserte" om vi begynner på en slumrende erkjennelsesprosess;
vi kontrolleres i henhold til helse, fysisk og psykisk; vi kontr-
lleres i henhold til klær og "FRekkheter" og "Respektløshet";
og metodene de benytter seg av for å gjennomføre denne absolu-
tte lydigheten er Schizofreni-diagnosen, psykopati-diagnosen,
kunst uten genialitet, "Smeltedigelen er borte", rasisme-begrep-
et, politisk korrekthet, fakta istedetfor kunstnerisk guddommelig
inspirasjon, holdningskampanjer etc.
Kansje vil vi en dag forlate vår frykt for det "radikale og det
"Ekstreme" og, selv om vi er imot rasisme og kvinnediskriminering,
gjenoppdage oss selv som mennesker med en natur med egenskaper
og idealer. For var det ikke sånn at de visste omde fokuserte på
og trodde på andre ting enn sosial status, så måtte de innrømme
oss større friheetr? Var det ikke sånn at de kontrollerte oss med
sosial status?

40

Det normalitetsstyrte fakta samfunnet tenker rasjonelt, ikke som
fremskritt og som frigjørelse fra billig overtro, som på 1700-
tallet: nei, det trenger rasjonaliteten for å rettferddiggjøre
at de har fordeler som penger, utdannelse og sosial status.
De har dette fordi "De tenker rasjonelt og ikke bruker følelsene"
- du må tenke rasjonelt for å ha penger, men du kan ikke begynne
å tenke rasjonelt før du har penger! Dette er en ond sirkel, som
arbeiderklassen holdes nede med.

Og alle andre, som vil tenke selv, møtes med at: "Du ahar ingen utdannelse og ingen penger, dette forstår ikke du deg på". "Jo, jeg forstår fordi jeg tenker rasjonelt". "Ikke uten utdannelse og penger". Man stenges ute fra godene i samfunnet og man stenges ute fra definisjonsmakten i samfunnet, arbeid og jord avhenger av å "Tenke rasjonelt", ikke av klasse: de avleder oppmerksomheten vår; de frigjør oss ikke med fornuften, de holder oss nede med den, og det er bare mulig fordi vi lever i en psykologisk tidsalder som "Tebker" behovene våre og tenker rettferdiggjørelsene våre. Vi skammer oss ikke over å være syndige, vi skammer oss over å være irrasjonelle, ikke fordi vi har undertrykket noen med irrasjonaliteten vår, men fordi vi er undertrykkede selv gjennom irrasjonaliteten vår! Hvilket historisk paradoks!

41

Noen mennesker misforstår stolt og triumferer over det saken faktisk handler om.

42

Samfunnets moralinstitusjoner tar kontroll over provoserende fenomener og hendelser i historien (Kvakksalveri i Psykiatrien, nøkkelbarn, sirkuskjemper, trepanering), for å hindre oss - de gale, opprørerne, geniene, taperne, (de man ikke engang merker om er eller snakker om som utstøtte og diskriminerte), i å definere oss selv ut av disse fenomene og hendelsene. Fremdeles ligger det et Hegeliansk og et Marxistisk historiesyn og lurer i moralens begreper og ideèr. Men det er ikke en paranoid konspirasjonsteori - det er omsorg og hjelp!
Kansje kan man si at det som gjorde at Marxismen og Fascismen og de store ideologiene i Vesten tapte, var at de ikke hadde på plass et hjelpeapparat! Som presenterte dem som et faktum, og ikke som noen som ville være det. For var det ikke sånn at det som beviste sannheten i deres begreper og ideer, også når de behandlet oss dårlig, var omsorgen og hjelpen? Og at hjelp, som så mye annet, er en forlengelse av den gjennomsnittliges, moralsk sett, natur? Fordi der andre bruker tvang eller likestilling for å forholde seg, bruker den moralsk sett gjennomsnittlige - hjelp!?
Fordi han kan ikke elske sin neste, bare bekymre seg over ham, og han kan bare uttrykke bekymringen som hjelp, fordi den gjennomsnittlige er en falsk rovyrnatur som ikke kan vedkjenne seg behovene sine. Han må bruke tvang, fordi han ikke tør å vise kjærlighet, og han må hjelpe fordi han ikke tør å vedkjenne seg følelsene sine: han vil herske, som noe annet enn en hersker.
Han vil elske oss, men ettersom han ikke vet hvordan - tvinger han oss. Når vi stritter imot ringer han lege og politi.
Vestens moralbegrep har for en stor del vært hjelp og omsorg, og det har ført til at mange, som, om vi kunne, skulle sett på som en større og rikere forlengelse av oss selv (subkulturer), har vært under omsorg. Det har også ført til at moraldebatten reduseres til idiotbegreper som /

tilpasning/psykopat. Og det har ført til at vi tror vi er gode, mens egentlig bare rettferdiggjør vi ondskapen vår på en god måte. Og angående det de vil kommentere over dette: at jeg "Mißbruker og tar oevrgrep til inntekt for mine egne perverse agendaer". De tar jo Kvinneundertrykkelsen og Slaveriet til inntekt for seg selv og sin agenda --- men kvinneundertrykkelsen og slaveriet er positive overgeps-begreper og trepanering og kvakksalveriet i psykiatrien er negative overgreps-begreper. Det er en annen grunn til at de reagerer så sterkt. Dennandre grunnen til at de reagerer så sterkt er at de aldri har tatt et oppgjør med seg selv angåaende egen skyld i disse sakene. Kansje tror de at vi er skyldige, ettersom der noe er uklart definert - vil ofte de gale opprørerne og taperne få stempelet på seg.
Det er ikke legene som representerer de syke, men historiebøkene; menneskeverdet representerer de syke, og det kan ikke legene gi oss. Ikke kuren, men jevnbyrdighet representerer de syke. Desverre kan ikke legene gi oss jevnbyrdighet før i ettertid. At en lege skal belære oss om ytringsansvar er dessuten nærmest perverst.

43

Det jeg forsto om dem, var at de opplevde seg selv automatisk og selvbekreftende, med en gudegitt rett, som utgangspunkt, som hersker, som feilfritt eksempel, som forestilling om andre som er selvbevisende, som konge på haugen, som Rasjonell vilje, som egentlig og virkelig, som den korrekte motsetning - som noe som allerede var der, som rettferdiggjore og rasjonaliserte dem. Men de skaper ikke situasjonen ved å reagere; de reagerer ut av noe som allerede er skapt - enten det skapte er samfunnet, miljøet, landsdelen, eller personligheten. Til og med fordommene kan oppleves som egentlige, også i en tidsalder hvor de ikke er det lengre: - fordi de har overlevd eller innvandret, eller har kamuflert seg (Homofil har blitt til Bi-nysgjerrig, og Klassesamfunn har blitt til "Du tenker ikke rasjonelt fordi du ikke har utdannelse"), eller de har gitt andre skylden (Taperne er rasistene og ikke oss som har penger og sosial status). Både moral og umoral kan oppleves som egentlig - kampen, som handler like mye om metoder som om verdier, avgjør hvem som er egentlig.
Og det egentlige, det er bare en skitten løgn for å kunne være uegentlig.

44

Baron PaulHenri Thiry Holbach skriver mot Kristus mirakler i "Ecce Homo" at besettelse var fremkalt av overdreven varme, og at de fleste besatte blant oss er "Hypokondere, galninger, hysteriske kvinner, melankolske personer, de som var plaget med spasmer eller rene bedragere: - de Kristne Eksorsistene ser idag psykologiske plager og negativitet som bevis på demonbesettelse, men ifølge denne listen over av hvem som vikret demonbesatt på Jesu tid, så beviser negativiteten deres - at Demonbesettelse motbevises av disse menneskenes negativitet! En dag begynner de kansje å si at vi er demonbesatte fordi vi vil ha suksess, eller fordi vi - tenker ---.

45

Selv om et samfunn er rasjonalistisk, anti-rasistisk og demokratisk - så er det likevel skilt mellom vinnere og tapere.

46

Tror du på verdier er du en moralist som hater fritenkere (enten du er liberal eller konservativ), og tror du på ideèr er du en filosof som bærer både gode og onde krefter i seg (også da enten du er liberal eller konservativ).

47

For uansett om du levde tilbaketrukket på landet eller deltok midt i kampens hete, så ville det alltid være en tvil og en side av deg som ikke ble ordentlig oppfylt - ingenting kan noengang være rett, ettersom det ikke er en nødvendig kjensgjerning, men bare et enkelttilfelle; - hverken realismen (tingen i seg selv), idealismen (slik tingen fremstår for oss) eller fenomenalismen (syntesen av disse to) er riktig eller gal: - det vi opplever og det vi gjør er alt vi har, og det behøver vi ikke å tvile på; -
vi kan ikke handle uten oppfatninger, samtidig går vi til grunne på våre beseirede oppfatninger; - mennesker på bygdene er idealistiske - vi er bare slik vi fremstår for dem; og mennesker i storbyene er realistiske - vi er slik vi er i oss selv (men også her går det gradsforskjeller mellom om du er godtatt eller ikke). Men om du lever tilbaketrukket eller midt i kampens hete, så er ingen av delene rett - fordi man er avhengig av den andre delen for å kunne eksistere, reagere, bli til, føle, ville, tenke, - man er avhengig av den andre for å kunne motbevise ham med det han har gjort deg til! ---
hverken tingen i seg selv, eller slik den fremstår for oss eller syntesen er rett eller avslører noe om realiteten: alt vi opplever,begge dualistiske motsetninger - er reellt; - all filosofiens endelige spørsmål og svar (som mange må ha sagt før meg): er at det ikke er i spørsmålene og svarene eller i noe annet enn det igjen det ligger - alt er i alt;det finnes både sansning, faktaer og avslutningspunkt og mangel på avslutningspunkt: - livet er å bruke og eller ikke bruke disse fire fenomener: - det er "Evolusjonen fortolker - Livet er til"; - det eneste som finnes er handlinger og metoder for handlinger, og ettersom handlinger kan få konsekvenser så er livet blodig urettferdig: alle må handle men det er bare greit og tillatt når noen gjør det.
for både realismen, idealismen og fenomenalismen er Spinozoisk-Pluralistisk - (og alle tre kan være både pessimisme og optimisme), og teorien (nytelsen som det høyeste gode eller objektiv livsutfoldelse som det høyeste gode) avhenger igjen av perspektivet: (psykologi, biologi, religion, filosofi etc).
Bare den som avslører samtidens måte og stille spørsmål på og samtidens måte og besvare dem på, seirer.

48

For gjennom å få oss til å stå i forhold til dem, som et tomt vedheng uten eksistens og verdi i seg selv, kunne de overta bevisstheten vår og omskrive følelsene våre, for slik å lære oss om den hykleriske normen om rett og galt, som var basert på sosial status, og type, og hvor denne normen om rett og galt igjen handlet om tilhørighet gjennom rang.

49

De overtar bevisstheten vår og omskriver på følelsene våre, ved å forlange at vi fungerer normalt i en sosial rolle preget av hverdagens rutiner og ritualer, som trenger betryggelser og forsikringer, alt for å skape en samfunnsstruktur som skal hindre oss i å bli overrent av fremmede krefter!: - dette er livets både egentlige meningsløshet og egentlige meningsfullhet, som aldri kan bekreftes på noen annen måte enn ved å seire. Og alle seire skaper ofre. Men alle ofre bare beviser vinneren.

50

Det som egentlig "Radikaliserte meg" var ikke noe som tydet på et "Felles mønster som alle ekstremister deler", men bitterheten over hvordan de gjennomsnittlige, kansje spesielt autoritetene, omtalte den del av samfunnet de hadde sin rolle i (institusjoner, skoler, fengslene, bygda), som "Virkeligheten": "Sånn er ikke virkeligheten, den er annerledes enn på TV"; - kansje, og kansje var det som "Ikke var sånn i virkeligheten" felles for alle miljøer og samfunnslag, men jeg fikk følelsen av at de nektet meg å utvide eller gå over i en annen rolle, gjennom å påpeke at "Virkeligheten ikke er sånn". Fordi virkeligheten er annerledes enn på TV, så hørte jeg hjemme der jeg var. Og er det noe som "Radikaliserer" unge mennesker, så er det å få høre at de ikke duger og aldri vil bli til noe, de vet ut av å se på egne ambisjoner og talenter og koble det opp mot andre som ligner, at det er mulig. De forvekslet det at de var begrenset til en rolle, gjennom sin alminnelighet eller sin utdannelse, til at alle var begrenset til sin rolle. Jeg oppdaget at "Sånn er ikke virkeligheten", sagt i oppgitt fortvilelse, med en undertone av aggresjon, egentlig betydde: "Sånn er ikke den virkelighet vi tilbyr deg". Eller "Sånn er ikke virkeligheten" betydde: "Sånn er det vi som skal være". Problemet var egntlig at jeg ville ha samme rettigheter som dem. Alle med ambisjoner som mistrives i sin sosiale og stigmatiserte rolle, frykter argumentet om at "Sånn er ikke virkeligheten", det stimulerer skammen over å ville oppnå noe ut av ugyldige grunner; skamfølelsen over å ville bli til noe fordi en følte seg dårlig behandlet: "Var det virkelig derfor Beethoven ble et geni, tror dere?". Som en straff?

51

Nietzsche skrev fæle ting, men det gjorde jo Kristendommen også.-
Det lar seg ikke sammenligne.-
Det er en logisk brist i argumentasjonen vår når manlettere får rett ved og ikke sammenligne, enn ved å gjøre det, og man kan også stille seg spørsmål om det blir feil når den opposisjonelle sammenligner, fordi det da får en motreaksjon, som det ikke åpnes for i type-balansen når den gode sammenligner.
reaksjonen på noe kan ikke sammenligne - for da vil sammenligningen være oppdelt mellom det onde, uetablerte (Nietzsche) og mellom det gode etablerte (Kristendommen).
Det de gjør eller har gjort rettferdiggjøres av at det er den etablertes handlingsregister: dermed oppstår en "Naturlig-moralsk" sammenligning. Den etablerte kan sammenligne fordi han har mer moralsk tyngde, han setter premissene; sammenligning.
Du kan ikke sammenligne Nietzsche og Kristendommen, fordi selv om begge skrev fæle ting, er den ene god og den andre ond. De blir ikke gode og odne ut av det de skriver, men ut av det de er, den reaksjons-realitet, og den type det de skriver kommer fra i virkeligheten.
Godt og Ondt er derfor sekundær-begreper og ikke primær-begreper: de beskriver det vi er, og ikke det vi gjør. Eller de beskriver det NIetzsche gjør; derfor lar ikke denne sammenligningen seg gjøre.
Sammenligning er forøvrig useriøs moralisering, om det ikke er et forsvar som i dette tilfellet med Nietzsche og Kristendom, om det er samfunnets maktmennesker som sammenligner alt vi gjør med Tyskland på 1930-talølt blir det bare billige hersketeknikker.

52

Det er karakteristisk at den systemkritiske sine argumenter, alltid beviser at oppørselen stemmer overens med diagnosen (selvmedlidenhet, paranoia, trass): -
fordi våre metoder er diagnostiserte, mens deres metoder er institusjonaliserte. Når det gjelder opprøreren og den systemkritiske i vesten idag, så blir hans oppdagelser om samfunnet gjort om til en trang og et behov (selvmedlidenhet, paranoia) -
det er driftifiseringen av våre kjæreste følelser og tanker.
Vi klarer bare gjøre deres oppførsel om til noe som bekrefter dem: arroganse og bedrvietenhet, det beviser jo bare at de har rett, fordi vår analyse av deres institusjonaliserte rasisme og klassesamfunn ikke lar seg bevise, fordi de reaksjonene vi får ikke kan bekrefte det vi sier om samfunnet, og det er den sterke og normales reaksjoner - som utgangspunkt - som avgjør hva noe er, og selv om du fremlegger rasjonelle analyser og ikke forvirrede, så er det bare for ham og benekte det: "Virkeligheten er ikke sånn". Opprøreren ser hvordan virkeligheten er, men mangler språk for å uttrykke det, dessuten er hans analyser en trang; den etablerte ser ikke hvordan virkeligheten eller det han gjør er, men har ord for å beskrive det (han forveksler sine metoder, som er moral, som han ser, med det han ikke ser, som er hans vilje), og dessuten er hans språklige uttrykk, ikke en trang,

men en vilje - og denne viljen er ikke den ondes bitterhet, men den godes selvsikre rett til å handle som han gjør: det er den "Trangløse vilje"; -
Den gode og rettferdige får alltid rett: fordi hans argumenter avslører en trang i oss andre, og ikke i ham selv.-

53

Problemet, det er vel heller det at skyld og tilgivelse bare kan fordeles og bevises fra perspektivet til den som har makt, den egentlige, utgangspunktet, den som er noe i seg selv, den rasjonelle viljen: dermed er vel forbrytelse og straff relative begreper, når de må bevises, men det er bare det som den utstøtte har gjort, som lar seg bevise?.-
fordi den gode og rettferdiges handling er det gode, normale og intelligente - og når noen beskylder ham for forbrytelser, så bare handler han imot anklagen: hans oppførsel, sosialt sett, motbeviser det han er beskyldt for; - godt og ondt som type-registerets selvforsvar og angrep.

54

Andres rettmessige, selvrettferdige harme over deg er en reduseringng av din personlighetshelhet: - sinnet ser bare det du gjør, og tror at du tenker som det gjør.

55

Kristendommen har et perverst syn på de svake, som kansje er et resultat av at de bare kan forholde seg til andre mennesker som om de var i nød og trengte hjelp?:
den svake som kritiserer er en idiotsavant, ham diskriminerer og latterliggjør vi.
Den svake som lar seg hjelpe, møter vi med respekt og hele teologiens kompliserte forestillinger og begreper;
kristendommen ser den svake som både idiotsavant og som som lidende - alt ettersom om han er lydig eller ikke.

56

Man kan undre seg over hvorfor så mange Kristne forbinder kritikk, av deres religion, med det å være - idiotsavant!
De smiler triumferende, de er imponerte, men samtidig flaue, de skammer seg over seg selv:
er det flaut og bli avslørt som trengende mennesker av en som selv er svak? (Den kristne er et trengende menneske fordi han eller hun styres av en type med drifter, ikke av moral alene som de andre religionene.